Proletari din toate țările, uniți-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul III — Nr. 252
Marți 25 septembrie 1956

4 pagini
Prețul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii și al Ministerului Gospodăriilor Agricole de Stat din R. P. R.

Respectarea regulilor agrotehnice — chezășia obținerii unei recolte bogate în anul viitor

Practica agricolă a demonstrat cu prisosință că soarta recoltei unui întreg an de muncă depinde în cea mai mare măsură și de calitatea arăturilor, a semințel, de momentul și de modul în care s-au făcut însămînțările, într-un cuvînt, de felul în care s-au desfășurat lucrările agricole de toamnă.

Condițiile climatice grele din toamna aceasta, care se mențin în special în regiunile de sud ale țării, impun cu atît mai mult luarea unor măsuri cît mai eficace pentru prevenirea greșelilor de ordin agrotehnic și organizatoric.

Pentru a vedea în ce fel a fost pregătită și cum se va desfășura actuala campanie de însămînțări în regiunea Ploești, ne-am adresat tov. ing. Constantin Dumitrescu, locțiitorul directorului direcției agricole din această regiune.

INTREBARE: Avînd în vedere faptul că peste 80 la sută din griu va fi semănat în porumbiști, deci pe terenuri ce abia acum urmează să fie eliberate, în ce fel va fi rezolvată problema pregătirii solului?

RASPUNS: Toamna aceasta, în regiunea noastră va trebui însămînțată o suprafață de peste 110.000 hectare. Dintre acestea, 20.513 ha vor fi semănate tot după păioase, 1.820 ha după leguminoase și 92.885 ha în porumbiști. După cum se vede, cea mai mare suprafață va fi însămînțată, într-adevăr, pe terenuri ce abia acum se eliberează. Acest lucru va fi posibil datorită faptului că majoritatea țăranilor muncitori cu gospodării individuale din regiune, urmînd exemplul colectiviștilor și întovărășiților, s-au hotărît să-și tarlalizeze ogoarele, pentru a putea folosi mijloacele mecanizate ale S.M.T.-urilor și o agrotehnică completă și diferențiată. Pînă în prezent, au și fost identificate 995 de tarlale pe care se va însămînța griu. Ele cuprind 87.480 ha.

Executarea arăturilor de vară a început în regiunea noastră încă din timpul treierișului. Atunci au fost arate miriștile, precum și terenurile eliberate de culturile leguminoase. Din cauza secetei prelungite din ultimele luni, aceste arături s-au uscat. De aceea, noi am luat măsuri să fie lucrate din nou cu cultivatorul, la adîncimea de însămînțare, și să fie tăvălugite și grăpate. Cît despre porumbiști, acestea au și început să fie eliberate, prin recoltarea porumbului. Pentru a avea eliberată în cîteva zile întreaga suprafață ce urmează a fi însămînțată toamna aceasta cu griu, s-au luat măsuri să fie recoltate întîi parcelele ce intră în tarlalele destinate acestei culturi. Inginerii și tehnicienii noștri sînt pe teren, îndrumîndu-i pe producători să recolteze porumbul în întregime, atît știuleții, cît și cocenii, pentru ca în acest fel, porumbiștile să poată fi arate în cel mai scurt timp.

Ca să asigurăm executarea unor arături de bună calitate, noi am îndrumat S.M.T.-urile să tragă brazde înguste și să discuiască repetat locul, acolo unde arătura este totuși bolovănoasă. O intensă muncă de lămurire s-a dus și printre țăranii muncitori individuali, pentru a grăpa și tăvălugi arăturile înainte de semănat.

INTREBARE: Ce alte măsuri au fost luate pentru executarea însămînțărilor în condiții agrotehnice corespunzătoare?

RASPUNS: In primul rînd, producătorii agricoli au fost îndrumați să încorporeze în sol mari cantități de gunoi de grajd. Pînă la data de 20 septembrie, au fost îngropate sub brazdă aproape 14.000 tone de gunoi de grajd. Totodată, au fost înființate 479 de centre, în cadrul cărora s-au curățat și tratat pînă acum cu antimălurice peste 15.000 tone de semințe. O grijă deosebită s-a acordat schimbului de sămînță prin bazele de recepție. Peste 4.000 de tone au și fost schimbate în acest fel, organele agricole de la raioane avînd dispoziții să înlesnească pe toate căile schimbul de sămînță. Cît despre încercarea puterii de încolțire a semințelor, aceasta se face la laboratoarele pentru controlul semințelor din Buzău și Ploești, precum și în cadrul școlilor, căminelor culturale și sfaturilor populare din comune. In acest an, nici o unitate agricolă cooperatistă nu va putea să înceapă semănatul decît pe baza unui buletin de analiză, cu care să facă dovada că sămînța este de bună calitate.

INTREBARE: Există în regiunea Ploești posibilități pentru efectuarea însămînțărilor în limita epocii optime?

RASPUNS: In regiunea noastră, primele înghețuri cad în jurul datei de 10—15 decembrie. Aceasta înseamnă că cel mai tîrziu pînă la 20 octombrie noi trebuie să terminăm însămînțările, pentru a asigura astfel plantelor circa 50—60 de zile necesare dezvoltării și acumulării de rezerve de hrană pentru iarnă. Utilajul existent în dotarea unităților și comunelor, utilaj care în momentul de față este în perfectă stare de funcționare, face posibilă realizarea unei viteze zilnice la arături și însămînțări de peste 8.000 ha, ceea ce înseamnă că în cel mult 14—15 zile noi putem termina de însămînțat întreaga suprafață planificată. Rămîne doar ca acest utilaj, ca și toate atelajele, să fie folosite rațional, în care scop se dă o mare atenție organizării muncii, atît în gospodăriile mari, socialiste, cît și în sectorul individual. Pe alocuri, însămînțările au și început. Printr-o bună organizare a muncii și prin folosirea fiecărei ore bune de muncă, noi vom reuși să executăm toate lucrările în epoca optimă.

Noutăți de la uzinele de tractoare

In fiecare zi o propunere de inovații

In lupta pentru perfecționarea procesului de producție și obținerea unor cît mai mari economii, mișcarea de inovații la uzinele de tractoare a luat o mare amploare.

In prima jumătate a lunii septembrie, cabinetul tehnic al uzinei a primit zilnic cîte o propunere de inovație.

Printre ultimele din cele 102 propuneri de inovații aplicate în procesul de producție — care contribuie la realizarea unui tractor mai ieftin, mai ușor și mai modern — este și aceea a tehnicianului Emil Ionescu. Acesta a făcut o serie de modificări la instalațiile fabricii de oxigen, care au dus la creșterea producției și realizarea unei economii de 439.425 lei. De asemenea, maistrul Nicolae Iancu din sectorul sculărie și ing. Ion Parparlă din sectorul uzinei motoare au realizat un nou tip de broșe eliminînd garnitura de broșe compusă din 3 bucăți. Ei au adus astfel uzinei economii de peste 20.000 lei.

Prin aplicarea a 1.700 de inovații, din anul 1948 pînă în prezent uzinele de tractoare au realizat economii în valoare de 34 milioane lei.

A reînceput fabricația tractorului pe roți

Incă din luna iulie a acestui an, unele sectoare productive ale uzinei au reluat fabricația tractorului pe roți U.T.O.S.—2. Sectoarele turnătorie, oțelărie, forie și altele au lucrat din plin trimițînd sectoarelor prelucrătoare noile repere.

O problemă care a fost rezolvată cu succes de către constructorii uzinei este aplicarea la acest tractor a prizei de putere independente, pentru acționarea combinei și atunci cînd motorul e debraiat sau scos din viteză.

I. ALEXANDRU

După cele mai bune plante premergătoare

In toate comunele raionului Galați s-au organizat echipe de tehnicieni care au stabilit măsurile necesare executării lucrărilor agricole de toamnă la timpul optim și potrivit regulilor agrotehnice.

In comuna Șendreni ing. agronom Georgeta Dimitriu, agronomul Nicolae Hiode și agentul agricol Ion Soare, împreună cu colectiviștii, întovărășiții și țăranii muncitori cu gospodării individuale au studiat posibilitățile de însămînțare a griului în terenurile după cele mai bune plante premergătoare.

Ei au stabilit ca în gospodăria colectivă, din cele 60 ha. planificate pentru griu, 46 ha să fie însămînțate după porumb. Restul de teren va fi însămînțat după griu în primul an, după ce la fiecare hectar se va administra cîte 45—50 de căruțe gunoi de grajd bine putrezit. Membrii celor 3 întovărășiri agricole vor însămînța 157 ha. cu griu după porumb, iar țăranii muncitori cu gospodării individuale și-au împărțit suprafața destinată însămînțării cu griu în 5 tarlale: 4 tarlale vor fi însămînțate cu griu după porumb, iar o tarla după mazăre.

O nouă gospodărie colectivă

Convingîndu-se de superioritatea și foloasele lucrării în comun a pămîntului, numeroși țărani muncitori din comuna Găgești, raionul Panciu, au cerut să ia ființă în comuna lor o gospodărie agricolă colectivă. Indrumați de organizația de bază și sprijiniți de comitetul executiv al sfatului popular comunal, un număr de 23 de familii au constituit zilele trecute gospodăria colectivă „23 August". Ei au adus în gospodărie 15 ha de vie, 9,75 ha de teren arabil, precum și principalul inventar agricol.

LAZĂR STRĂOANU
corespondent

Rezultate îmbucurătoare

In seara zilei de 19 septembrie, mecanizatorii de la S.M.T. Topraisar, regiunea Constanța, au tras ultimele brazde din cei 42.117 hantri pe care i-au avut de executat anul acesta. Folosind întreaga capacitate de lucru a tractoarelor și mașinilor agricole, ei au reușit să-și îndeplinească planul anual de producție cu 72 de zile înainte de termen.

In fruntea întrecerii socialiste s-a situat brigada a 11-a, condusă de tov. Gheorghe Chiriac, care, lucrînd permanent după metoda graficului orar și folosind diferite cuplări, și-a realizat planul anual în procent de 141 la sută, și brigada a 4-a, condusă de tov. Constantin Ciocan, care și-a realizat planul în procent de 120 la sută.

Mulți mecanizatori din stațiune au executat de la începutul anului peste 1.000 de hantri. Astfel, tractoristul Ion Chiosanu, lucrînd pe un tractor M.T.Z., a realizat 1.293 de hantri, iar tractoristul Valeriu Ciobanu, din brigada a 11-a, cu un tractor K.D.P., a realizat 1.029 de hantri.

La culesul porumbului

Brigada 1 de cîmp a gospodăriei colective „7 Noiembrie" din comuna Ștefănești, raionul Pitești, condusă de brigadierul Bratu Ion (în genunchi), lucrează cu spor la recoltatul porumbului. Avînd munca bine organizată, membrii brigăzii reușesc să culeagă zilnic recolta de pe o suprafață de 4 ha.

Rodul muncii unite a colectiviștilor este bogat. De pe cele 7 ha recoltate pînă acum, ei au cules o producție medie de 3000 kg știuleți la hectar.

Foto: D. CONSTANTINESCU

Schimb de experiență privind plantarea de vară a cartofilor

Direcția agricolă regională Iași a organizat recent un schimb de experiență, cu scopul de a populariza rezultatele obținute de cultivatorii din raionul Huși prin plantarea de vară a cartofilor cu tuberculi vechi și noi. Au participat ingineri și tehnicieni agronomi, președinți din gospodăriile agricole colective, brigadieri legumicoli, precum și țărani muncitori asociați și individuali din raioanele Huși, Bîrlad și Murgeni.

In cadrul acestui schimb de experiență, au fost vizitate cîteva gospodării agricole colective care au folosit metoda plantării de vară a cartofilor. Prima vizită s-a făcut la gospodăria agricolă colectivă din comuna Tîrzii, unde plantarea de vară a tuberculi vechi este aplicată încă din anul 1954 cu frumoase rezultate. Tov. C. Mihalache, brigadierul legumicol al gospodăriei, a explicat participanților cum, cu ajutorul inginerului agronom Grigorescu, de la direcția agricolă regională Iași, și N. Dudu, de la secția agricolă raională Huși, a aplicat în vara aceasta și plantarea cu tuberculi noi.

Dezgropîndu-se mai multe cuiburi din cultura plantată în vară cu cartofi vechi, s-au găsit tuberculi în greutate de peste 300 g unul, în fiecare cuib fiind de acum cîte aproape un kilogram de cartofi.

Producții mari promit și culturile plantate după metoda obținerii a două recolte, respectiv cele însămînțate cu tuberculi noi.

In continuare, au fost vizitate gospodăria agricolă colectivă din comuna Epureni și grădinile de legume a trei țărani muncitori individuali din Huși. Dintre aceștia, Gheorghe Tenu a plantat cartofi de vară cu tuberculi noi din soiul roz de vară pe circa 1.000 m.p. El a pregătit din vreme tuberculii, tratîndu-i cu tiouree și i-a plantat în cuiburi așezate în pătrat, punînd cîte 2—3 bucăți la cuib. Cultura este bine dezvoltată, fără goluri și promite o recoltă de 10—12.000 kg de cartofi la hectar.

Participanții la schimbul de experiență și-au luat angajamentul să aplice pe viitor această metodă pe scară cît mai largă, în scopul înmulțirii rapide a soiurilor valoroase de cartofi și a sporirii producției la ha.

Prin întrajutorare

La inițiativa comuniștilor și a deputaților, în satele raionului Oradea s-au format 3800 grupe de întrajutorare care lucrează la recoltarea porumbului și a altor culturi de toamnă, grăbind astfel eliberarea terenului în vederea însămînțărilor. In comunele Sălard, Biharea, Borș, Roșiori, Niuved, unde s-au format în fiecare circumscripție electorală cîte 4—6 grupe de întrajutorare, porumbul a fost recoltat în proporție de peste 60 la sută, iar cartofii, floarea-soarelui și sfecla de zahăr în întregime. Pe întreg raionul s-a recoltat peste 35 la sută din cultura porumbului și aproape 70 la sută din culturile de cartofi, floarea-soarelui și sfeclă de zahăr. Totodată, s-au executat arături pentru însămînțări pe aproape 2000 ha și peste 3000 ha. arături adînci la 22—25 cm. pentru însămînțările de primăvară.

Recolte bogate de sfeclă de zahăr

In întreaga țară și în special în regiunile din cîmpia Dunării și vestul țării, a început recoltarea sfeclei de zahăr. In regiunea Craiova, de pildă, pînă la 20 septembrie s-a strîns sfecla de zahăr de pe aproape 6.000 ha., ceea ce reprezintă peste 63 la sută din plan, în regiunea Baia Mare 42 la sută, Oradea — 38 la sută, București — 29 la sută. Pe întreaga țară sfecla de zahăr a fost recoltată de pe cca 22.000 ha.

In acest an, recoltarea sfeclei de zahăr se efectuează în condiții superioare anilor trecuți. Pe lîngă mașinile de recoltat, se folosesc pe scară largă pluguri speciale de recoltat sfecla de zahăr, îndeosebi în regiunile Timișoara, Ploești, Craiova și Oradea.

Colectiviștii din comunele Ciorani, raionul Cricov, au strîns de pe 10 ha o recoltă medie de 48.000 kg la hectar, iar cei din comuna Ziduri, raionul Rîmnicu Sărat, de pe 21 ha cîte 30.000 kg de sfeclă de zahăr la hectar. Acest succes se datorește alegerii celor mai indicate terenuri și pregătirii lor potrivit regulilor agrotehnice. Pe mai mult de 60 la sută din suprafața cultivată s-au administrat îngrășăminte chimice. De asemenea, în acest an au crescut mult suprafețele lucrate cu mijloace mecanizate și — pentru prima oară — la însămînțarea sfeclei de zahăr s-a folosit sămînță din producția proprie, care s-a dovedit valoroasă.

Predau tutunul din noua recoltă

Cultivatorii de tutun din comuna Smeeni, raionul Buzău, au început să predea tutun din noua recoltă. Numai în primele 4 zile, 488 de cultivatori au predat la baza de recepție din Buzău cantitatea de 34.733 kg de tutun. Dintre cultivatorii care au predat tutun în aceste zile, fruntaș este țăranul muncitor Vlaicu Neagu, care de pe o suprafață de 0,49 ha a și strîns 631 kg de tutun, recoltatul fiind în curs.

Cînd întreținerea tractoarelor este neglijată

La S.M.T. Videle, regiunea București, sînt unii mecanizatori vrednici care luptă cu înflăcărare pentru executarea la timp a lucrărilor prevăzute în contractele încheiate cu unitățile deservite. In brigăzile a IX-a și a X-a, de pildă, muncesc tractoriști ca Ion Dobre, Cornel Bîrsan și alții, care îngrijind și exploatînd bine mașinile, își depășesc normele, realizînd zilnic cîte 4—5 hantri.

Din păcate, însă, la această stațiune sînt și mecanizatori care nu-și realizează normele de lucru. Din cauză că nu-și îngrijesc mașinile potrivit normativului de întreținere zilnică și periodică, tractoarele ce le-au fost încredințate se defectează foarte des. Pentru tractoriști ca Mihăilă Stoian, D. Pițigoi și Smărăndache Pătrașcu, din brigada a VI-a, e un „eveniment" rar ca, seara, după terminarea lucrului, să-și curățe și să-și alimenteze tractoarele.

— Din cauza totalei nepăsări față de îngrijirea motorului, tractorul lui Pătrașcu s-a stricat din nou zilele trecute, mi-a spus tov. Bucur Popescu, șeful atelierului mecanic. Acest tractorist a mers pînă acolo cu neglijența, încît a arat cîteva ore fără să alimenteze cu apă radiatorul tractorului. Către seară, cînd și-a adus aminte de acest lucru, a turnat apă rece și, firește, chiulasa s-a spart în bucăți.

Ca urmare a neîngrijirii și nealimentării la timp a tractoarelor, Smarandache Pătrașcu, și la fel ca el Mihăilă Stoian ori Gh. Pițigoi, nu ară decît cca un hantru pe zi.

Dacă la brigada a VI-a tractoarele se defectează des, o mare parte din vină o are și mecanicul de sector Gh. Stoicescu, care foarte greu poate fi găsit pe teren, unde să-i îndrume pe tractoriști asupra modului cum trebuie să-și îngrijească mașinile.

De altfel, o situație asemănătoare găsim și la brigada a V-a, ale cărei tractoare, tot așa, mai mult stau în reparație, decît ară.

Aceste lipsuri grave, care pun stațiunea în situația de a nu-și putea îndeplini la timp obligațiile asumate față de unele unități cu care are încheiate contracte de lucrări, trebuie grabnic lichidate. Conducerea stațiunii, ajutată de comitetul de întreprindere, are datoria să ia de urgență măsurile tehnico-organizatorice care se impun, pentru ca normativul de îngrijiri tehnice să fie aplicat riguros de către toți mecanizatorii. Să fie popularizate succesele mecanizatorilor fruntași, ca și metodele lor de muncă, iar la nevoie, brigăzile rămase în urmă să fie întărite cu elemente dintre cele mai bune, capabile să imprime prin exemplul lor personal mai mult spirit de răspundere și o strictă disciplină în muncă tuturor mecanizatorilor stațiunii.

B. ACIU

Au motive să fie îngrijorați

Cititorii noștri își amintesc că prin luna martie am descris pe larg în coloanele ziarului munca ce se desfășura pe șantierul viitorului S.M.T. Sihlea, regiunea Ploești, pentru ca în primele zile ale campaniei de vară, noua stațiune să-și poată începe activitatea. Intr-adevăr, la 1 iulie 1956 mecanizatorii noului S.M.T. au început lucrul. Zilele trecute, am poposit iar la Sihlea, pentru a vedea care sînt primele rezultate ale activității unuia dintre S.M.T.-urile noastre cele mai noi.

Si nu se pot spune decît cuvinte de laudă despre munca colectivului de la acest S.M.T.: planul de producție în campania de vară a fost depășit cu 17 la sută; începînd lucrările de toamnă, mecanizatorii din Sihlea au executat pînă acum arături pentru însămînțări la cele 4 gospodării colective și 30 de întovărășiri pe care le deservesc, pe o suprafață de peste 2.000 ha; de asemenea, preocupați să reducă într-o cît mai mare măsură prețul de cost al hantrului, brigăzile de tractoriști au economisit peste 10.000 kg de motorină. Unele brigăzi au ajutat unitățile deservite și la insilozarea furajelor, la condiționarea semințelor și la alte lucrări care, executate manual, ar fi cerut mult timp și numeroase brațe de muncă. După cum bine spunea tov. ing. Valerian Druță, agronomul șef al stațiunii, mecanizatorii „au pășit cu dreptul".

— Dar avem motive de îngrijorare..., adăugase agronomul șef.

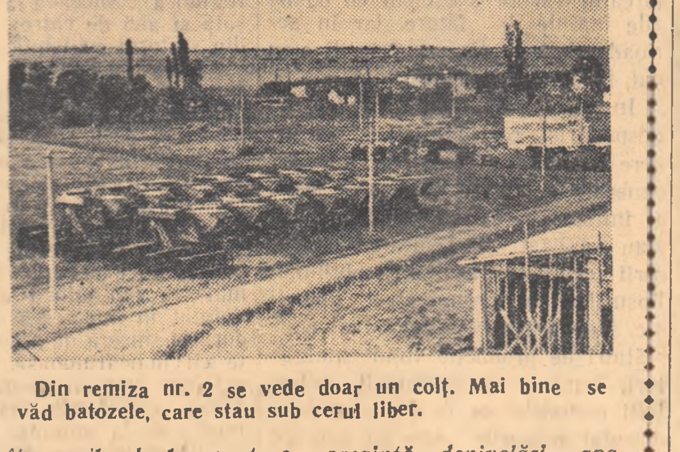
Și zicînd aceste vorbe, a făcut un gest larg, arătînd spre mulțimea clădirilor și remizelor, „noi-noute" ale stațiunii.

★

Are dreptate colectivul acestei stațiuni să fie îngrijorat. Tovarășii de aci se întreabă, pe drept cuvînt, unde va fi adăpostit la iarnă bogatul utilaj cu care statul a înzestrat stațiunea: cele 14 batoze, 32 de tractoare, 5 secerători-legători, 25 de semănători, 10 discuitoare, 28 de grape și multe alte mașini agricole? Nici una din remize nu a fost încă dată în folosință. De pildă, la remiza nr. 1 pentru adăpostirea semănătorilor, secerătorilor, discuitoarelor și altor mașini, ca și la remiza nr. 2 pentru batoze, a căror construcție a început încă din 1955, lucrările sînt executate în procent de numai 50—60 la sută. Tot așa se prezintă și clădirea destinată atelierului mecanic. Iar din lucrările efectuate pînă acum, o bună parte nu corespund. Materialele investite, în special cele prefabricate, sînt de proastă calitate, ceea ce a făcut ca unele dintre ele să se deterioreze după numai cîteva zile de la montare. Bunăoară, din 104 stîlpi de beton montați la cele două remize și la atelierul mecanic, 60 au și crăpat. Pentru a preveni surparea lor, conducerea șantierului i-a obligat pe muncitori să-i... lege cu sîrmă.

Aceasta-i remiza nr. 1 (cu stîlpii din beton legați cu sîrmă), în care ar trebui să fie adăpostite secerătorile, discuitoarele și alte mașini agricole.

Din remiza nr. 2 se vede doar un colț. Mai bine se văd batozele, care stau sub cerul liber.

Dacă la toate acestea se mai adaugă și proasta calitate a altor lucrări, cum sînt pardoseala de bolovani din interiorul remizelor, care nu a fost tasată, cele 25—30 de ferestre din beton, ca și grinzile de la acoperișul central al atelierului mecanic, montate cu crăpături, șipcile de la învelitorile locuințelor, birourilor și cantinei, care au fost subdimensionate, din care cauză acoperișul prezintă denivelări, aparatura de la baie descompletată, etc. este ușor de înțeles de ce mecanizatorii de la S.M.T. Sihlea privesc cu îngrijorare apropierea iernii.

Se pune întrebarea: cînd are de gînd Direcția generală de îmbunătățiri funciare și construcții rurale din Ministerul Agriculturii să tragă la răspundere Trustul 13 construcții pentru întîrzierea și proasta calitate a lucrărilor de la S.M.T. Sihlea? Și mai ales ce măsuri a hotărît să ia, pentru ca această stațiune să-și poată continua activitatea, în iarna ce vine, în bune condiții?

GH. BACIU

Situația însilozării porumbului furajer pe trusturile Gostat

Din situațiile primite de la trusturile regionale gostat, reiese că, pînă la 22 crt., în cadrul gospodăriilor agricole de stat din întreaga țară s-a însilozat numai 120.503 tone de porumb furajer, ceea ce reprezintă mai puțin de 50 la sută din prevederile planului.

Trusturile Gostat care au însilozat cantități mai însemnate de porumb furajer sînt: București-oraș (director Mircea Dimitriu), Cluj (director Alexandru Curea), Constanța (director Dumitru Pîrvu), Bacău (director Mirea Irca) și Ploești (director Teodor Roman). In cadrul trusturilor regionale Gostat Oradea (director Anton Handru), Suceava (director Aurel Zaharia), Regiunea Autonomă Maghiară (director Alexandru Lozasz), Stalin (director Eugen Lazăr), Craiova (director Mihai Popa), Pitești (director Vasilescu A.), Galați (director Boris Erhard), însilozările sînt însă mult rămase în urmă.

Planul de însilozare a porumbului furajer este realizat la aceste trusturi în proporție de numai 14—23 la sută.

O mare răspundere față de această situație revine și Direcției generale a producției animale din Ministerul Gostat, care n-a controlat și n-a urmărit, prin tehnicienii săi, modul cum se desfășoară acțiunea de însilozare a porumbului furajer în gospodăriile de stat.

Insilozarea porumbului furajer este o acțiune de mare importanță pentru asigurarea bazei furajere necesară animalelor pe timpul iernii și trebuie privită cu toată răspunderea de către conducerile gospodăriilor agricole de stat și ale trusturilor regionale Gostat.

Conducerile G.A.S.-urilor au datoria să mobilizeze toate forțele pentru a se trece la efectuarea de însilozări masive, astfel ca în timp de 10—15 zile, întreaga cantitate de porumb prevăzută în plan să fie însilozată. In acest scop, trebuie folosite la maximum mijloacele mecanice, tocători mecanice, batoze reformate și adaptate în acest scop, cît și tractoarele I.A.R. pe ale căror roți se pot fixa cuțite (fiare de plug).

Trusturile regionale Gostat și Direcția generală a producției animale din Ministerul Gostat au sarcina să urmărească și să sprijine îndeaproape buna desfășurare a acestei acțiuni și realizarea integrală a planului de însilozări de porumb furajer la fiecare unitate în parte.

NE SCRIU CORESPONDENȚII

* * *

Sănătatea celor mici este apărată

Minuțele mici lovesc neștiutoare plasa albă a pătucului și pe obrajii îmbujorați de febră ai micuței Maria se ivește un zîmbet, cînd sora îi arată jucăria colorată. Dar el este urmat de un țipăt: fetița a fost înțepată pe neașteptate de acul siringii. Durerea însă a trecut repede și fetița zîmbește iar...

In urma pojarului de care suferise, micuța Maria Lavasdă a făcut o bronhopneumo-

Dispensarul din Săcueni-Roman

nie, care i-a dat febră mare și convulsii (spasme). A fost dusă la dispensarul cu staționar din Săcueni-Roman, unde i s-a aplicat de îndată tratamentul necesar. După cîteva ceasuri, convulsiile au încetat, febra i-a mai scăzut și starea generală s-a îmbunătățit. Dar tratamentul trebuie continuat pînă la completa vindecare...

In staționarul dispensarului de pediatrie (de copii) din Săcueni-Roman sînt consultați și tratați gratuit copiii pînă la 16 ani, iar pînă la 3 ani fiind la nevoie și internați — însoțiți de mame — cînd este cazul. Aci lucrează cu multă tragere de inimă — îndrumate de medicul Mircea Alexandrescu — sora de copii Maria Agachi, infirmiera Olga Nicutaru și îngrijitoarea Virginia Lazăr. Dispensarul cuprinde o sală de așteptare-triaj, o cameră-izolator pentru cazurile bănuite a fi molipsitoare, o sală de consultație, înzestrată cu aparatura necesară. Salonul de bolnavi cuprinde 10 paturi (5 pentru copii și 5 pentru mamele lor). Dispensarul mai are și o bucătărie dietetică, unde se pregătește mîncarea-regim pentru copiii internați.

Elena Niță Ibrian

Cu planul de colectări îndeplinit

Dornici să realizeze în timpul cel mai scurt planul anual de colectări, țăranii muncitori din comuna Chioid, raionul Ploești, în frunte cu deputații lor, și-au achitat în întregime cotele atît la produsele vegetale, cît și la cele animale.

Printre primii țărani muncitori din comuna Chioid care și-au achitat cotele datorate statului sînt Traian I. Grigore, Maria I. Grigore, Jica Benone, Dumitru Pleșea și alții.

Maria Constantinescu

*

Un lot zootehnic bine gospodărit

Sfatul popular al comunei Glăvănești, raionul Zeletin, cu sprijinul deputaților sătești și al țăranilor muncitori, se preocupă intens de buna gospodărire a lotului zootehnic. Munca stăruitoare depusă în acest scop n-a întîrziat să-și arate roadele. Pînă în prezent, de pe cele 6 ha cultivate cu lucernă, 2 ha cu borceag, 1 ha cu fîn natural, s-a recoltat o cantitate de 50.000 kg de fîn, pe suprafața cultivată cu lucernă urmînd a se face în curînd și coasa a treia. Intreaga producție de fîn recoltată a fost transportată și depozitată în bune condiții, în apropierea grajdului comunal.

De pe altă suprafață, de 5 ha, a lotului zootehnic, care a fost cultivată cu orz și ovăz, s-au obținut cca 5.000 kg de boabe, iar pe cele două hectare cultivate cu porumb se prevede o producție de cel puțin 2.500 kg de boabe la hectar.

Terenul cultivat cu porumb a fost îngrășat cu gunoi de grajd și arat cu tractorul, iar semănatul s-a făcut în cuiburi așezate în pătrat. Plantele au fost prășite de 3 ori și s-a aplicat metoda polenizării artificiale suplimentare.

Trebuie arătat că, la cultivarea lotului zootehnic, locuitorii comunei au contribuit în mare număr prin muncă voluntară, economisindu-se astfel mari sume de bani.

Nicolae Hoineceanu

La atelierul de material didactic de pe lîngă Ministerul Agriculturii

Mîini harnice

O cameră cu ferestre mari, luminoase. De-a lungul peretelui din stînga, cîțiva zeci de cai. Ardenezi masivi, alături de purisînge englezi, huțuli vînjoși vecini cu supli Nonius, iepe arăbești negre ca pana corbului lîngă lipițani de un alb-sidefiu. In dreapta, zeci de vaci Siementhal, Scnwitz, roșii, de stepă, alături de porci din rasele York și Mangalița și de oi merinos, țigăi și berbeci Karakul. Ciugulind porumbul din niște tipsii, se văd găini Leghorn, Rhode-Island, Sussex și rațe Pekin.

Dar ce-i asta oare? Lîngă fereastră, un cal tăiat în jumătate. Se văd plăminii, inima intestinele, într-un cuvînt, toate organele interne. Și bietul animal stă nemișcat, aș spune chiar nepăsător față de tragica-i soartă.

Privirea îmi este acum atrasă de un bob de grîu așezat pe o policioară. Dar nu obișnuitul bob de grîu, așa cum îl cunoaștem cu toții. Ci mult mărit, avînd înălțimea unui copil de trei ani și lățimea a 4 franzele puse una lîngă alta.

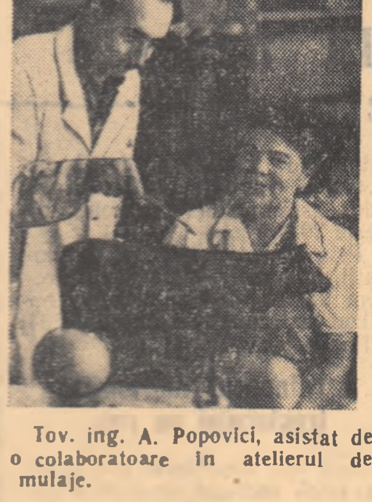
Pe un alt raft, o floare de cireș secționată. Petalele sînt cît palma, iar staminele au dimensiunile unor mere.

* * *

Nu te speria, cititorule! N-ai citit aici începutul unui roman științifico-fantastic și nu-i vorba nici măcar de o greșeală a linotipistului. Ți-am descris numai primele impresii dintr-o vizită pe care am făcut-o harnicului colectiv al atelierelor de material didactic de pe lîngă Ministerul Agriculturii de sub conducerea inginerului G. Dănet. Cu toată vîrsta relativ tînără (atelierele n-au nici măcar un deceniu de la înființare), s-au obținut aci succese și realizări care le-au dus faima nu numai în țară, ci și dincolo de hotare.

Instalate în centrul Capitalei, într-o clădire obișnuită, nu întîlnești aci nimic din forfota, din zarva unei uzine sau fabrici. Materiile prime folosite? Din cele mai ieftine și mai obișnuite: ipsos, parafină, hîrtie, lemn, vopsele. Și totuși, din aceste materiale, mîinile îndemînatice ale șlefuitorilor, turnătorilor și pictorilor scot adevărate obiecte de artă, îngemănînd în ele trudă, migală și mult, foarte mult talent.

Primul și cel mai important atelier este cel de mulaje și pictură. Sub conducerea inginerului zootehnist Anatol Popovici și a pictorului Covaliu Brădut, 16 turnători, șlefuitori și pictori execută lunar sute de mulaje de animale, fructe, legume, precum și diferite secțiuni anatomice și morfologice.

Tov. ing. A. Popovici, asistat de o colaboratoare în atelierul de mulaje.

Arătam la început diferitele rase de animale, după care s-au executat mulajele. Fiecare mulaj a fost ales după îndelungate cercetări — făcute împreună cu specialiști ai I.C.Z. — pentru a corespunde cît mai perfect tipului respectiv. Culoarea, forma, toate caracteristicile rasei sînt atît de exact reproduse, încît ai impresia că animalul trăiește. La fel și pentru diferitele fructe, legume și zarzavaturi.

Este de ajuns să arăt, de exemplu, că se fac zeci de soiuri de mere, de pere, prune, piersici etc. Atît de fidel sînt reproduse petele, striațiile, pînă și puful piersicilor, de pildă, încît — spre bucuria celor din atelier — supus clasicei probe de a deosebi o piersică naturală de una „fabricată", am ales-o — sigur fiind că-i bună de mîncat — pe cea artificială. Mi-am înfipt însă dinții într-un amestec cu totul neplăcut de parafină, ipsos și hîrtie...

Deosebit de aceste mulaje, mai aspectuoase, să le zicem, se execută aci diferite secțiuni morfologice și anatomice. Cu același talent și din aceleași materiale sînt studiate întîi la microscop prin viermele de mătase, prin capete de cai și de vaci, prin straturile pielii animalelor etc.

Fiecare organ intern este la rîndul lui detașabil, pentru a putea fi mai bine studiat.

Multă migală cer și secțiunile morfologice ale plantelor. Ele sînt studiate întîi la microscop de către specialiști și reproduse apoi pe hîrtie, la scară. Insă abia după aprobarea forurilor de specialitate, se execută prototipul și începe fabricarea în serie. Perișorii bobului de grîu de care vorbeam la începutul reportajului — invizibili cu ochiul liber — au aci dimensiunile degetului, iar celulele de amidon — mărite de 600 de ori — sînt cît un sîmbure de prună. Embrionul bobului este detașabil, iar pe el, colorate diferit, se văd radicula, tulpinița și mugurașul.

La etaj deasupra atelierului de mulaje se află atelierul de împăieturi și colecții entomologice. Aci, pe lîngă diferitele împăieturi de animale folositoare și păgubitoare agriculturii, se alcătuiesc variate colecții entomologice. In cutii închise ermetic și acoperite cu sticlă, sînt așezați diferiți dăunători, alături de plantele pe care le atacă. Un scurt text explicativ, aflat tot în cutie, dă noțiuni pentru combaterea dăunătorului. In același atelier se prepară sute de ierbare și se pregătesc schelete de animale pentru studiu.

O serie de alte ateliere s-au adăugat, în cursul anilor, celor existente. Un atelier litografic bine utilat, unde se tipăresc planșe didactice, cursuri și manuale, un atelier mecanic unde se fabrică etuve, higrometre, balanțe, zoometri, aparate Williams pentru studiul structurii solului, aparate pentru determinarea umidității solului, a cerealelor etc. Tîmplăria la rîndul ei fabrică mese de laborator, vitrine și postamentele necesare mulajelor.

*

Cu ani în urmă, plătite cu bani grei, mulajele necesare diferitelor instituții de învățămînt veneau de peste granită. Prețul mulajului unei vaci era de multe ori mai mare decît al juncei pe care o vindea țăranul la piață. Astăzi, miile, zecile de mii de piese fabricate la atelierele de material didactic iau drumul facultăților, al școlilor Ministerului Agriculturii și al caselor-laborator de pe lîngă gospodăriile colective. Iar peste hotare, la diferitele expoziții din Berlin, Londra, Praga, mulajele noastre au stîrnit admirația și entuziasmul vizitatorilor.

Sînt succese care pentru colectivul atelierelor reprezintă cea mai frumoasă răsplată.

S. LEONARD

Să strîngem la vreme și să sortăm cu grijă recolta de bumbac

Bumbacul este o cultură prețioasă, de pe urma căreia gospodăriile agricole colective, întovărășirile agricole, precum și producătorii asociați sau individuali pot dobîndi, pe lîngă alte avantaje materiale, și însemnate cîștiguri bănești.

Este știut că statul plătește cultivatorilor care predau bumbac din calitățile „superior" și „I" prețuri de la 5,20 pînă la 6,20 lei per kg, iar în cadrul contractelor încheiate pe timp de 2 ani, de la 5,72 pînă la 7,44 lei per kg, după suprafața contractată și calitatea recoltei.

Fiecare cultivator de bumbac este deci direct interesat să obțină o recoltă de calitate cît mai bună.

Bumbac de calitate superioară dau însă numai acele capsule care se deschid înainte de căderea primelor brume. Bumbacul copt mai tîrziu este de calitate mult mai slabă: sămînța lui are o putere de încolțire și de străbatere scăzută sau nu încolțește de loc, iar fibrele se torc greu și dau pînzeturi puțin trainice.

In anul acesta, vara a fost călduroasă și secetoasă, fapt care va face ca proporția de capsule necoapte pînă la căderea brumei să fie mai mică decît în alți ani. Totuși, în unele raioane cultivatoare de bumbac se întîlnesc lanuri unde ajungerea la maturitate a plantelor este mult întîrziată.

La astfel de culturi este bine să se aplice cîrnitul de toamnă sau suplimentar, care grăbește coacerea cu 4—5 zile. Lucrarea constă în tăierea vîrfului tulpinii și a tuturor ramurilor de creștere și de rod și se poate face cu ajutorul secerilor, foarfecilor de vie, cuțitelor sau bricegelor. Tăierea se face deasupra ultimei capsule de la care putem aștepta rod. Capsulele prea mici (de mărimea unei alune) trebuie și ele înlăturate.

Vîrfurile tăiate se scot din lan, spre a nu umbri plantele și pămîntul. Cîrnitul este necesar numai la plantele cu creștere bujacă și trebuie executat neîntîrziat, chiar dacă nu au început capsulele să se deschidă.

O altă metodă agrotehnică prin care se poate grăbi coacerea capsulelor, metodă care se recomandă îndeosebi gospodăriilor agricole de stat, este desfrunzirea plantelor cu ajutorul unor substanțe chimice. Desfrunzirea, pe lîngă că accelerează coacerea lanurilor întîrziate, înlesnește recoltarea cu ajutorul mașinilor, ceea ce pentru gospodăriile de stat care cultivă bumbacul pe suprafețe întinse este foarte important. Cel mai eficace preparat pentru desfrunzirea plantelor de bumbac s-a dovedit a fi zeama de cianamidă de calciu, în concentrație de 20—25 la sută. La fiecare hectar este necesară o cantitate de 200 l de zeamă de cianamidă de calciu, la care se mai adaugă 4—8 kg de fluorosilicat de sodiu. Acest procedeu a fost încercat toamna trecută de către I.C.A.R. și Ministerul Agriculturii la gospodăria agricolă de stat Belitori din regiunea București și a dat rezultate mult mai bune decît prăfuirea cu cianamidă sau stropirile cu zemuri de cianamidă, în concentrație de numai 2 și 3 la sută.

După 4—5 zile de la stropire, frunzele se înroșesc, iar după 8—9 zile încep să cadă. In felul acesta, plantele primesc mai multă lumină și căldură, ceea ce face ca deschiderea capsulelor să se producă cu 5—6 zile și chiar o săptămînă mai devreme.

Nu numai momentul culesului capsulelor, ci și modul în care se face recoltarea influențează foarte mult calitatea bumbacului. De aceea, este nevoie să se culeagă și să se predea bumbacul pe calități, așa cum prevăd contractele de cultură. Bumbacul cules după brume nu trebuie amestecat cu cel strîns mai înainte. De asemenea, recolta obținută din capsulele bolnave trebuie păstrată și predată separat. Cultivatorii trebuie să țină seama și de faptul că, dacă nu culeg și predau bumbacul separat, pe calități, stațiunile de egrenat nu vor fi în măsură să le distribuie, la primăvară, o sămînță de bună calitate.

Mulți producători socotesc că strînsul bumbacului este o muncă ușoară: nu trebuie decît să culegi și să pui în sac. Părerea este greșită. Recoltarea acestei culturi nu cere într-adevăr un mare efort fizic; cere, în schimb, pricepere și atenție pentru respectarea întocmai a unor reguli fără de care nu se pot obține producții de calitate.

In primul rînd, culesul trebuie făcut cît mai des, pentru ca bumbacul deschis să nu fie prins de ploi, să cadă pe jos sau să se umple de fărîmiturile de frunze uscate de pe ramurile superioare. Se va culege numai bumbacul bine copt, din capsulele care au pereții uscați și răsuciți. La fiecare tufă, se vor culege mai întîi capsulele de jos și apoi cele de sus. Culesul se face apucînd dintr-o dată cu degetele tot bumbacul din capsulă, și nu despărțitură cu despărțitură.

Pentru ca munca să fie cît mai spornică, culegătorul va trebui să meargă între două rînduri de plante și să strîngă cu ambele mîini capsulele de la 2—3 tufe din stînga și apoi de la 2—3 din dreapta, pînă cînd își umple complet mîinile. Nu este bine să se rupă capsula și apoi să se culeagă puful din ea, deoarece în acest fel se pierde mult timp.

Bumbacul se sortează chiar din timpul culesului în trei categorii. Pentru aceasta, fiecare lucrător trebuie să poarte un șorț cu 3 buzunare, din care unul mare și două mai mici. In despărțitura mare se pune bumbacul bine copt, afînat, curat și nepătat; în buzunarul din dreapta, cel scos din capsulele bolnave, adică cel ce are pete brune sau negre, iar în cel din stînga, bumbacul neafînat, bătătorit, din capsulele coapte forțat, cel pătat de ploaie, de omizi, precum și cel plin de puzderii și de pămînt.

Dacă recoltatul s-a făcut fără întîrziere și numai de la capsulele bine deschise, bumbacul din despărțitura mare a șorțului este socotit „superior" sau cel puțin de calitatea întîi. Bumbacul din despărțitura a treia, deși este murdar, poate intra la calitatea a II-a numai dacă este bine copt și afînat. Bumbacul bolnav intră la calitatea a III-a, după cum boala a fost mai puternică sau mai slabă. De calitatea a III-a și a IV-a sînt socotite de obicei recoltele culese tîrziu, după căderea brumelor, precum și cele strînse din capsulele nedeschise în cîmp (capsulele verzi).

Ing. TRAIAN CARPINIȘAN
I. C. A. R. București

Noutăți tehnice și științifice

Cîteva experiențe privind aplicarea îngrășămintelor în străinătate

In știința agricolă din străinătate, problema îngrășămintelor ocupă un loc de frunte. In China, de pildă, au fost recent experimentate 16 metode de îngrășare a solului. S-a constatat, printre altele, că îngrășarea extraordinară a grîului cu superfosfat dă rezultate economice mai bune decît administrarea acestui îngrășămînt în sol; de asemenea, că îngrășarea grîului cu must de bălegar sau cu must de bălegar amestecat cu doze mici de superfosfat dizolvat este mai avantajoasă decît stropirea cu aceleași îngrășăminte a plantelor răsărite.

In S.U.A., se fac pe scară largă experiențe pentru aplicarea îngrășămintelor azotice lichide. S-a constatat că prin administrarea în sol a unor doze mari de azot se intensifică mult creșterea vegetativă a plantelor, dar producția scade; totodată, scad alte elemente nutritive din sol. De aceea, îngrășămintelor azotice lichide trebuie să li se adauge și îngrășăminte fosfatice și potasice, precum și var, care reduc aciditatea. S-a calculat că pentru 1 kg de amoniac lichid trebuie să se introducă în sol 3 kg de carbonat de calciu.

Proteină în plante

La conferința pentru studiul energiei solare, desfășurată recent la universitatea din Arizona, s-a comunicat că s-a găsit o plantă monocelulară, care, folosind energia solară, produce proteină, calitativ tot atît de valoroasă ca și cea mai bună proteină animală conținută în lapte și ouă. Această plantă este o algă de apă dulce, denumită Saedenesmus obliquus; proteina produsă de ea este cu mult superioară celei din droidia de bere, ciuperci, soia și mazăre. Prin experiențele făcute pînă azi, s-a constatat că cca jumătate din substanța celulară a acestei plante constă în proteină.

S-ar putea ca, în viitor, proteina extrasă din plante care nu necesită decît apă, lumină solară și cîteva substanțe anorganice obișnuite, să devină un aliment nutritiv de mare valoare pentru oameni și animale.

Efectul terramicinei în îngrășarea rapidă a porcilor

In Anglia, s-au făcut experiențe interesante pentru determinarea efectului terramicinei în îngrășarea porcilor. Astfel, au fost îngrășate două grupe de porci, cu greutate inițială de 25-26 kg, toți porcii primind rații egale de orz, tărîțe și concentrate proteice. La rația uneia din grupe s-au adăugat însă tot timpul cîte 10 g din antibioticul terramicina la fiecare tonă de nutreț. Animalele din această grupă au fost scoase de la îngrășat după 109 zile, cînd au cîntărit 90-100 kg fiecare. In grupa cealaltă, îngrășarea porcilor a durat 154 de zile, animalele ajungînd în acest timp la o greutate de cca 88,3 kg.

TIMPUL PROBABIL

pentru zilele de 26, 27 și 28 septembrie

Vremea va fi în general rece, cu cerul variabil în nordul țării, mai mult noros în sud unde vor cădea ploi cu caracter intermitent. Vîntul va sufla din est mai tare în Bărăgan și Dobrogea. Temperatura staționară. Minimile vor oscila între minus un grad și plus 10 grade, iar maximile între 10 și 22 grade.

In nordul țării brumă și îngheț slab local. Umezeala solului în sudul țării în creștere.

Pentru o continuă sporire a producției de lapte în gospodăriile de stat din Regiunea Autonomă Maghiară

La începutul acestui an, într-o consfătuire de producție, mulgătorii fruntași din gospodăriile agricole de stat din regiunea Suceava au discutat pe larg posibilitățile îndeplinirii și depășirii planului anual la lapte de vacă pe fiecare gospodărie în parte. In cadrul consfătuirii, mulgătorii din această regiune și-au propus să obțină de la fiecare vacă cu cel puțin 16 la sută mai mult lapte decît prevede planul anual și să lupte totodată pentru reducerea prețului de cost.

Acordînd atenția cuvenită acestei valoroase inițiative, C.C. al Sindicatului Muncitorilor Agricoli și Ministerul gospodăriilor agricole de stat au luat măsuri de a o extinde, îndeosebi în gospodăriile de stat din regiunile unde creșterea vacilor de lapte este mai dezvoltată. Printre aceste regiuni se numără și Regiunea Autonomă Maghiară. Comitetul regional al Sindicatului Muncitorilor Agricoli din această regiune, cu sprijinul Trustului regional Gostat, în cadrul unor adunări generale ale muncitorilor din sectorul zootehnic a explicat în ce constă inițiativa mulgătorilor din regiunea Suceava, care este importanța ei, arătîndu-le totodată căile și mijloacele concrete pentru înfăptuirea obiectivelor fixate în întrecerea socialistă. Numeroși mulgători fruntași din unele gospodării de stat, ca cele din Reghin, Ozun, Tîrgu Mureș și Odorhei, în aceste adunări generale au îmbrățișat cu drag inițiativa luîndu-și angajamente în vederea sporirii simțitoare a producției de lapte pe cap de vacă.

In prezent, cînd ne aflăm spre sfîrșitul anului, este necesar să se cunoască rezultatele întrecerii dintre mulgătorii care lucrează în gospodăriile de stat din Regiunea Autonomă Maghiară. In acest scop, ne vom folosi de tabelul de mai jos, care arată procentul de realizare la zi a planului de lapte pe fiecare unitate în parte și producția zilnică obținută pe cap de vacă furajată în cursul a trei perioade importante ale anului și anume: ianuarie (cînd gerul a fost mai mare), iunie (perioada de vîrf a pășunatului) și august (cînd pășunatul a intrat în declin).

Denumirea gospodăriei de stat	Producția medie zilnică în litri pe cap de vacă furajată pe lunile			Procentul în care este realizat la zi planul de lapte pînă la 1 sept.
	Ian.	Iunie	August	
G.A.S. Band	4,54	7,13	6,30	93,7%
G.A.S. Cătălina	6,17	—	8,81	98,4%
G.A.S. Odorhei	5,19	7,13	5,30	92,2%
G.A.S. Ozun	5,98	7,29	7,84	79,5%
G.A.S. Reghin	6.99	9,76	9.77	115,6%
G.A.S. Tg. Mureș	5,60	7,57	7,65	95,3%
Total pe trust	5.75	7,74	7,57	94,2%

După cum se vede, numai gospodăria de stat Reghin și-a realizat și depășit planul la producția de lapte, în timp ce restul unităților sînt rămase în urmă.

Cum se explică totuși această situație, din moment ce toate gospodăriile de stat din regiune au condiții asemănătoare în ce privește posibilitățile de asigurare a furajelor și de adăpostire a animalelor? Pentru a lămuri această problemă, merită să descriem în primul rînd experiența și metodele bune de muncă folosite de îngrijitorii de animale din gospodăria de stat Reghin, unitate ce poate fi considerată fruntașă pe țară în ce privește producția de lapte.

Buna organizare a muncii - cheia succeselor

Gospodăria de stat Reghin este una din unitățile unde, de la început, mulgătorii au aplicat cu pricepere inițiativa celor din regiunea Suceava. In munca depusă, ei au primit un sprijin concret și permanent din partea conducerii gospodăriei, comitetului de întreprindere și a tehnicienilor. Prin grija conducerii gospodăriei, animalelor li s-a asigurat pe toată perioada anului hrană îndestulătoare, variată și de bună calitate. Astfel, în afară de fibroase și concentrate, unei vaci de lapte i s-au asigurat 5.000 kg de suculente, din care 4.000 kg porumb de siloz. Brigadierii zootehnici au urmărit ca rațiile de furaje să fie alcătuite din nutrețuri diferite, iar mărimea rației să fie stabilită cît mai just, în funcție de greutatea și producția de lapte a fiecărei vaci.

Din primăvară pînă toamna, animalele au fost ținute în tabere de vară bine amenajate, în jurul cărora a fost creată o pășune artificială îndestulătoare. Deosebit de iarba păscută, vacile au mai primit ca supliment și o cantitate corespunzătoare de masă verde cosită. In cursul anului trecut, în această unitate s-a făcut clasarea animalelor, vacile bătrîne și cu producții mici de lapte fiind înlocuite cu vaci tinere cu o productivitate ridicată. Planul de montă și fătări a fost alcătuit în mod judicios, înțărcatul vacilor s-a făcut cu 60 de zile înainte de fătare, iar în perioada de gestație, acestora li s-au dat furaje de bună calitate.

In colaborare cu conducerea gospodăriei, comitetul de întreprindere a organizat periodic adunări generale pe grupe sindicale, secții și întreprindere, în cadrul cărora s-au analizat desfășurarea întrecerii socialiste, rezultatele obținute, lipsurile în organizarea muncii etc. De asemenea a organizat consfătuiri de producție unde mulgătorii fruntași au împărtășit celorlalți metodele lor de lucru și s-au discutat măsurile care să asigure depășirea planului de producție. La locul de muncă, responsabilii de grupe sindicale au urmărit pe baza unei evidențe precise a producției, îndeplinirea ritmică a angajamentelor individuale în întrecere, au organizat ajutorarea celor rămași în urmă de către mulgătorii fruntași. Ingrijitorii de animale au fost îndrumați și sprijiniți să aplice cu pricepere o serie de metode zootehnice avansate, ca hrănirea viteilor la găleată, efectuarea numărului de mulsori în funcție de producția de lapte a fiecărei vaci în parte, executarea gimnasticii funcționale a ugerului și altele.

Ridicîndu-și necontenit nivelul profesional și avînd create condiții cît mai bune de muncă și trai, mulgătorii din această gospodărie vor putea contribui la îndeplinirea cu mult înainte de termen a planului anual la producția de lapte.

Cînd mulgătorii nu primesc sprijin în muncă

Și restul gospodăriilor agricole de stat din Regiunea Autonomă Maghiară, cum sînt cele din Ozun, Odorhei, Tg. Mureș, au avut create condiții pentru a-și putea realiza și depăși planul de producție la lapte. Inițiativa mulgătorilor din regiunea Suceava a fost îmbrățișată și aici de către unii lucrători din sectorul zootehnic.

Cauza principală a nerealizării integrale a producției de lapte planificate constă însă în modul defectuos de hrănire și îngrijire a vacilor, în proasta organizare a muncii în sectorul zootehnic, în caracterul formal al întrecerii socialiste. Să luăm, de pildă, gospodăria de stat Ozun, care are un număr de 200 de vaci de lapte. In cursul primăverii, mulgătorii de aici s-au avîntat în întrecerea socialistă cu dorința sinceră de a dobîndi rezultate cît mai frumoase. Unii dintre ei și-au luat angajamentul să realizeze cîte 5.000 litri de lapte anual de la anumite vaci. Pînă aici, toate bune. Numai că, după puțin timp, întrecerea socialistă a fost dată uitării. Nimeni n-a ținut o evidență a rezultatelor ei, n-a urmărit realizarea ritmică a planului de producție. Fiecare mulgător a lucrat cum s-a priceput, fără a primi sprijin concret și competent în organizarea muncii. Comitetul de întreprindere n-a organizat cu regularitate consfătuiri de producție la care mulgători fruntași să-și expună metodele lor de lucru, să facă propuneri pentru o mai bună organizare a muncii, pentru hrănirea rațională și îngrijirea atentă a animalelor.

Trebuie arătat că nici conducerea gospodăriei (director tov. Sigismund Baicuu) n-a luat măsuri și n-a asigurat condiții pentru creșterea producției la lapte. Deși au existat furaje suficiente și variate, totuși, rațiile de hrană au fost alcătuite greșit. Astfel, o bună bucată de timp în iarna trecută, vacile au fost hrănite numai cu fîn și cu rația obișnuită de concentrate. După ce fînul s-a isprăvit, au fost date în consum paiele. Drept urmare, producția de lapte a scăzut pînă la 4.20 litri pe cap de vacă, ca apoi, pe măsură ce animalelor li s-a dat furaje murate, producția să crească.

Aici, și munca în cadrul brigăzilor este organizată defectuos. In loc de 10—12 vaci, unui mulgător i s-au repartizat cîte 14—16. Aceasta face ca mulgătorii să nu aibă timpul necesar pentru a hrăni, îngriji și mulge în bune condiții animalele. Hrănirea și mulsul vacilor se face numai de două ori pe zi. Complet neglijată a fost în această gospodărie și introducerea unor metode zootehnice înaintate, cum sînt masajul ugerului, aplicare de comprese calde etc. De altfel, însuși tehnicianul șef, tov. ing. Maximilian Milaton, pune la îndoială eficacitatea acestor metode.

Cam din aceleași cauze planul la producția de lapte n-a fost realizat și în restul gospodăriilor de stat din regiune. La G.A.S. Odorhei, de pildă, conducerea gospodăriei n-a asigurat vacilor și masă verde cosită, în afară de pășune, deși avea suficiente posibilități. Ca urmare, o dată cu apropierea toamnei, producția la lapte a scăzut brusc de la 7,13 litri pe cap de vacă furajată, la 5.30 litri. In această gospodărie, evidența zootehnică chiar și în forma ei primară, nu este ținută, iar planificarea montei și fătărilor este în mare măsură neglijată.

Pînă la sfîrșitul anului au mai rămas doar cîteva luni, timp în care fiecare gospodărie de stat poate și trebuie să-și realizeze integral planul de producție la lapte. Ce au de făcut în acest scop conducerile gospodăriilor de stat și organele sindicale? Analizînd grabnic în consfătuiri de producție felul în care se realizează planul de producție la lapte pe unități și pe grupe de vaci, aflînd cu acest prilej lipsurile și greutățile existente, ele trebuie să îmbunătățească în așa fel organizarea muncii mulgătorilor, furajarea și îngrijirea animalelor, încît producția de lapte pe cap de vacă să crească necontenit. Pentru aceasta, există toate posibilitățile. Totul depinde de munca sîrguincioasă, pricepută și disciplinată depusă de fiecare mulgător, de entuziasmul cu care acesta va lupta pentru îndeplinirea angajamentelor luate în întrecerea socialistă, de sprijinul concret de care-l va primi zi de zi din partea tehnicienilor, organelor administrative și sindicale pentru realizarea sarcinilor.

In această perioadă animalele trec de la pășunat la stabulație. Conducerile gospodăriilor de stat și tehnicienii respectivi sînt datori să vegheze ca această operație să se facă treptat cu respectarea strictă a rațiilor de hrană recomandate de știința zootehnică pentru ca productivitatea de lapte să nu înregistreze nici o scădere. Pentru înlăturarea risipei de furaje și reducerea prețului de cost al produselor, gospodăriile de stat din Regiunea Autonomă Maghiară sînt datoare ca, profitînd de fiecare zi prielnică din această toamnă, să asigure depozitarea furajelor în apropierea locului de consum și realizarea integrală a planului de însilozare la porumb.

Tehnicienii Trustului Gostat și activiștii comitetului regional al sindicatului muncitorilor agricoli, punînd capăt stilului superficial și birocrat de muncă vor trebui să îndrume și să controleze permanent, pe teren, activitatea gospodăriilor de stat ajutînd practic conducerile, tehnicienii și muncitorii acestor unități în rezolvarea operativă a problemelor privind buna organizare a procesului de producție, desfășurarea largă a întrecerii socialiste, creșterea productivității muncii, reducerea continuă a prețului de cost.

Insușindu-și și aplicînd metodele înaintate de lucru, muncitorii și tehnicienii din sectorul zootehnic al gospodăriilor agricole de stat de pe cuprinsul Regiunii Autonome Maghiare vor putea cu siguranță să-și îndeplinească angajamentul luat în întrecerea socialistă, trimițînd astfel oamenilor muncii de la orașe cantități cît mai mari de lapte.

G. SACADAT și E. NAGY

Din experiența unor întovărășiri agricole fruntașe

Recolte sporite

Munca în comun, bine organizată, constituie unul din izvoarele puterii și superiorității cooperației agricole față de mica gospodărie țărănească individuală. Mărturie grăitoare a acestui adevăr sînt sporurile de recolte pe care în fiecare an membrii întovărășirilor agricole din raionul Mediaș le-au obținut față de țăranii muncitori cu gospodărie individuală din partea locului. Așa, bunăoară, în anul trecut, întovărășiții din acest raion au cules în medie la hectar recolte care întrec cu multe sute și mii de kg pe cele obținute de țăranii muncitori individuali. Despre acest lucru vorbesc de la sine cifrele cuprinse în graficul de față.

Lucrat în comun, pămîntul dă recolte mai mari

Cu patru ani în urmă, cînd și-au adus în întovărășire parcelele lor de pămînt mici și răzlețite, țăranii muncitori din Axente Sever și Agîrbiciu nu cunoșteau pe deplin foloasele pe care le poate avea de pe urma lucrării pămîntului în comun. Așa se explică de ce, în primul an, în întovărășire, ei executau în comun, atît cu ajutorul tractoarelor S.M.T.-ului, cît și cu atelaje proprii, doar aratul și semănatul la culturile de toamnă, restul lucrărilor fiind făcute de către fiecare întovărășit pe porțiunea lui de teren. După un timp, însă, membrii acestor întovărășiri și-au dat seama că, muncind în felul acesta, nu pot trage toate foloasele pe care le oferă desființarea haturilor și lucrarea pămîntului cu tractorul, nu pot obține recolte tot mai sporite la hectar. Lucrînd fiecare pe bucata lui de pămînt, cînd și cum se pricepea, era și firesc ca recoltele să nu fie pe măsura posibilităților existente, să se deosebească mult de la o parcelă de teren la alta. De aceea, ei au hotărît să execute în comun un număr cît mai mare de lucrări agricole.

Avînd terenul comasat în tarlale întinse, fără haturi, și lucrînd în comun, membrii întovărășirilor au putut folosi cu deplin randament tractoarele și mașinile de la S.M.T. Prosbea, ceea ce a permis efectuarea principalelor lucrări agricole în termeni optimi și în bune condiții agrotehnice. In același timp, munca în comun le-a dat posibilitate întovărășiților să folosească mai rațional munca și atelajele de care dispun și să aplice pe scară largă cele mai importante reguli agrotehnice. Lucrînd laolaltă și pe bază de plan, întovărășiții reușesc să-și îndrepte toate forțele spre principalele lucrări la ordinea zilei, să le efectueze într-un timp scurt. In felul acesta, înlăturînd unul din marile neajunsuri ale muncii de unul singur. Așa, bunăoară, întovărășiții din comuna Curciu au izbutit să însămînțeze cartofii — lucrare care cere o mare cantitate de muncă — pe o suprafață de 18 ha într-o singură zi, iar cei din Axente Sever, pe o suprafață de 84 ha, în 4 zile și jumătate, în timp ce țăranilor individuali din aceste comune le-au trebuit pentru a executa pe o suprafață asemănătoare aceleași lucrări 8—12 zile.

Comasarea pămîntului în tarlale mari și mijloacele mecanice au dat posibilitatea întovărășiților din aceste comune să cultive în mod rațional pămîntul, însămînțînd culturile după cele mai bune plante premergătoare. Așa, de pildă, griul este însămînțat după cele mai bune premergătoare, adică pe terenuri pe care au fost cultivate lucernă, trifoi și plante prășitoare îngrășate. In vederea menținerii și sporirii fertilității solului, ei au introdus un asolament de patru ani, în cadrul căruia vor cultiva trifoi și lucernă pe aproape 25 la sută din suprafața totală.

Executînd lucrările agricole în comun, întovărășiții au putut introduce mai ușor în practică metode agrotehnice înaintate care pe suprafețe mici de teren se aplică cu mare greutate sau nu se pot aplica de loc. Astfel, în toamna anului trecut, întovărășiții din Șeica Mică au însămînțat griul pe 50 la sută din suprafață în rînduri dese, iar o parte din porumb și cartofii în culturi așezate în pătrat, folosind la aceste lucrări atît mașinile S.M.T.-ului, cît și propriile lor mașini.

Datorită executării în comun a unui număr cît mai mare de lucrări agricole și aplicării raționale a regulilor agrotehnice, au crescut și recoltele la hectar. In această privință, tabelul de mai jos, care reprezintă producțiile medii la ha obținute în întovărășirea din Axente Sever la principalele culturi, de la înființarea întovărășirii și pînă în prezent, este cît se poate de edificator.

Cultura	Producții medii la ha în kg			
	1953	1954	1955	1956
Grîu	1.420	1.630	1.830	1.960
Porumb	2.000	2.400	2.600	3.000 (prod. eval.)
Cartofi	20.000	23.000	18.000	25.000
Sfeclă de zahăr	—	10.000	16.000	20.218

Cum este planificată producția și organizată munca

Obținerea de recolte bogate la ...tar în aceste întovărășiri se ...orește în mare măsură și felu... cum este organizată munca. In ...te cele patru întovărășiri, munca ... desfășoară pe baza unui plan ... producție întocmit anual de că... comitetul de conducere al în...ărășirii, cu sprijinul tehnicieni... agronomi de la punctul agricol, ...on, sau de la S.M.T. și apro... de adunarea generală a înto...ășirilor. In planul de producție ...prevăd suprafețele ce vor fi cul...te, producțiile pe care înto...ășiții și le propun să le obțină, ...ările ce urmează a fi executate ... mijloacele S.M.T.-ului și cu for... proprii ale întovărășirii, ce ...rafețe vor fi îngrășate cu gunoi ... graid și cu îngrășăminte chi...e. Pentru executarea muncilor ... comun, membrii întovărășirilor ... organizați în sectoare (echi...). fiecare sector fiind condus de ... șef de sector, ales de adunarea ...erală a întovărășiților. Așa, de ...ă, la întovărășirea din Axente ...er, cele 123 de familii sînt îm...țite în 9 sectoare, revenind cîte ...—14 familii de fiecare sector. La ...anizarea sectoarelor s-a urmărit ... întovărășiții care locuiesc a...ape unul de altul să fie reparti... în același sector, pentru ca ...ilizarea lor la lucru să poată ...ăcută cu ușurință.

...n vederea bunei desfășurări a ...ărilor, comitetul de conducere ... întovărășirii întocmește, pe ...a planului anual de producție, ... plan de lucru săptămînal, care ... apoi discutat cu șefii de sec...e. Potrivit planului de muncă, ...are șef de sector mobilizează la lucru membrii din sectorul său și le repartizează atelajele și suprafețele de teren pe care trebuie să le lucreze în ziua respectivă.

Pentru a asigura executarea tuturor lucrărilor agricole la timp, comitetul de conducere al întovărășirii din Curciu a stabilit — cu aprobarea adunării generale — o normă de participare la lucru a întovărășiților în funcție de suprafața de teren adusă în întovărășire. Astfel, cei ce posedă pînă la 2 ha de teren trebuie să participe la toate lucrările cu cel puțin un braț de muncă, iar cei care au peste 2 ha, cu cel puțin 2 brațe de muncă. Dacă un întovărășit nu participă la o lucrare și îndeosebi la cele mai grele, cum sînt cositul fînului sau secerișul, el este obligat, pentru o zi lipsă, să lucreze două zile la alte lucrări mai ușoare sau să plătească 50 lei, sumă ce este trecută la fondul de bază al întovărășirii.

Organizarea muncii în comun este strîns legată de măsurarea cantității și calității muncii efectuate de fiecare membru al întovărășirii. Din propria lor experiență, întovărășiții din Axente Sever, Agîrbiciu, Șeica Mică și Curciu au învățat că fără o evidență clară a lucrărilor și a producției nici nu poate fi vorba de organizare, disciplină, de împărțirea cu dreptate a recoltelor și veniturilor bănești realizate. Munca de-a valma, fără a se ține cont de cît a lucrat fiecare țăran întovărășit și de calitatea muncii lui, duce la încurajarea elementelor înapoiate, a chiulangiilor, la frînarea elanului în muncă al oamenilor harnici și conștiincioși. La întovărășirea agricolă din comuna Axente Sever, ca și la celelalte, măsurarea muncii se face cu ajutorul zilei-muncă, care reprezintă o unitate de măsură a lucrului efectuat de fiecare întovărășit. Iată cum s-a stabilit aici cantitatea de lucru care echivalează cu o zi-muncă:

0,21 ha arat și grăpat cu atelajele: 2 zile-muncă;

0,21 ha plivit: 0,70 zile-muncă;

0,10 ha prășit manual: o zi-muncă;

1 ha prășit cu prășitoarea trasă de cal. 3 zile-muncă;

0,70 ha secerat cu mîna; o zi-muncă;

1 car de snopi transportați la arie: o zi-muncă;

Valoarea unei zile-muncă este stabilită la 15 kg de grîu (cu excepția întovărășirii din Curciu, unde aceasta a fost fixată la 10 kg de grîu), indiferent de lucrarea și cultura la care se efectuează.

La unele întovărășiri fruntașe din țara noastră, pe baza planului de producție se stabilesc dinainte fiecărui întovărășit lucrările agricole ce trebuie să le îndeplinească pentru suprafețele și culturile ce le are în întovărășire și care este numărul de zile-muncă ce trebuie să le efectueze. Spre deosebire de acestea, la întovărășirile din raionul Mediaș, numărul de zile-muncă pe care trebuie să le facă un întovărășit în raport cu suprafața adusă în întovărășire se cunoaște abia la 1 septembrie (după treieriș). Atunci se totalizează numărul zilelor-muncă efectuate în răstimp de un an (anul agricol este socotit de la 1 septembrie la 31 august) de toți membrii întovărășirii la lucrările ce se execută în comun și se împarte la numărul hectarelor de teren aduse în întovărășire, se află media la hectar, apoi se calculează numărul de zile-muncă ce trebuia să le efectueze fiecare întovărășit în raport cu numărul de hectare ce le are în întovărășire. In felul acesta, se constată cine a lucrat mai puțin și cine mai mult decît se cuvenea față de suprafața adusă în întovărășire și prin urmare ce plată trebuie să primească sau să dea în natură fiecare întovărășit în raport cu zilele-muncă efectuate în plus sau în minus.

Știind că pentru fiecare zi-muncă efectuată în plus vor primi cîte 15 kg de grîu, iar pentru cele neefectuate vor plăti această cantitate de grîu, toți întovărășiții sînt interesați să participe cu regularitate la lucru.

In cazul în care un întovărășit lipsește din diferite motive de la lucru într-una din zilele stabilite pentru efectuarea unei anumite lucrări, el se străduiește ca în zilele următoare să compenseze lipsa, venind la muncă cu mai mulți membri ai familiei.

Cifre și fapte grăitoare

● In acest an, cele 30 de întovărășiri agricole din raionul Mediaș au primit prin organele agricole 63.600 kg de îngrășăminte chimice din care 38.600 kg superfosfat, 20.500 kg azotat de amoniu și 4.500 kg sare potasică. In afară de aceste cantități întovărășiții au mai folosit și îngrășămintele primite de la întreprinderile cu care au contractat diferite culturi de plante tehnice, cum sînt sfecla de zahăr, cicoarea, cînepa, etc.

● In afară de diferite mașini și unelte agricole, cîntare etc., întovărășirile din raionul Mediaș au în proprietate obștească și animale de producție. Așa, de pildă, întovărășiții din Vesend, Lunca, Țapu și altele cresc în comun cîte 5—6 vaci de rasă Siementhal, de la care obțin însemnate cantități de lapte.

● In cursul anului trecut, întovărășirile agricole din acest raion și-au mărit simțitor fondul obștesc. Dacă la începutul anului trecut valoarea acestuia era de numai 104.734 lei, la sfîrșitul aceluiași an ea a ajuns la 310.257 lei.

● An de an, membrii întovărășirii agricole din Axente Sever au dus acasă însemnate cantități de produse — rod al muncii în comun făcută pe tarlale întinse, fără haturi. Anul acesta, de pildă, întovărășitul Munteanu Emilian, care a avut în întovărășire o suprafață de 1,30 ha cultivată cu grîu, a dus acasă — după ce i s-a reținut cantitatea ce reprezintă cota cuvenită statului, plata muncilor S.M.T., uiumul și sămînța pentru anul viitor — 1.930 kg de grîu.

● Recoltele tot mai mari dobîndite de întovărășiți au constituit un puternic îndemn pentru țăranii muncitori cu gospodărie individuală să se înscrie în întovărășire. In întovărășirile din Axente Sever, Agîrbiciu, Șeica Mică și altele, numărul familiilor față de anul înființării a crescut cu aproape sută la sută. Numai cu prilejul împărțirii recoltei de păioase din acest an, în întovărășirea din Agîrbiciu s-au înscris 12 familii de țărani muncitori.

● In cele 30 de întovărășiri agricole din raionul Mediaș sînt înscrise 1154 de familii de țărani muncitori care muncesc laolaltă 3353 ha de teren. In cursul acestui an, au mai luat ființă încă 6 întovărășiri în care au intrat 284 de familii de țărani muncitori cu o suprafață de 771 ha.

Prin mărirea fondului obștesc, spre înflorirea economică a întovărășirilor agricole

După cum se știe, terenul adus în întovărășire, precum și animalele de muncă, inventarul agricol și alte mijloace de producție care aparțin întovărășiților nu se colectivizează, ci rămîn mai departe în proprietatea acestora. In întovărășirile din Axente Sever, Agîrbiciu, Șeica Mică, Curciu, ca și în multe alte întovărășiri din raionul Mediaș, s-a născut și s-a dezvoltat însă o formă nouă de proprietate, de tip cooperatist-colectivist. Așa, de pildă, întovărășiții din Axente Sever au în proprietate obștească 4 mașini de semănat cereale păioase, 4 grape de fier cu 2 cîmpuri, un trior, 20 de lăzi pentru forțatul viței etc. De asemenea, întovărășiții din Agîrbiciu și-au cumpărat în comun 4 semănători pentru păioase, 3 pentru porumb, o vînturătoare, 3 grape, 2 porzoiatoare, 1 cîntar etc.

Fondul obștesc al acestor întovărășiri s-a creat din taxele de înscriere stabilite de adunarea generală pentru fiecare țăran muncitor, în raport cu suprafața cu care a intrat în întovărășire, și s-a dezvoltat în primul rînd prin repartizarea în fiecare an a unei cantități de produse variind între 1-2 la sută din producția totală obținută pe terenul întovărășiților. Numai în acest an, spre exemplu, întovărășiții din Agîrbiciu au reținut pentru completarea fondului de bază o cantitate de 2.800 kg de grîu, ceea ce reprezintă 2 la sută din producția globală obținută la această cultură.

Existența unor mijloace de producție proprietate obștească și îndeosebi a mașinilor și uneltelor simple a permis executarea într-un ritm rapid și în condiții mai bune a lucrărilor agricole, ceea ce a dus nemijlocit la obținerea de recolte mari.

Adăugînd anual noi mijloace de producție la cele existente, aceste întovărășiri au avut de asemenea posibilitatea să-și creeze și să-și dezvolte ramuri ajutătoare de producție, care constituie un însemnat izvor de venituri pentru satisfacerea nevoilor bănești ale întovărășirilor și o sursă de mărire a fondului obștesc. Membrii acestor întovărășiri au dat cîte 2 ari de fiecare hectar adus în întovărășire pentru a cultiva în comun diferite plante tehnice, leguminoase etc. Așa, bunăoară, întovărășiții din Axente Sever cultivă în comun 2 ha cu legume și zarzavaturi, 3 ha cu cartofi pentru sămînță, 3 ha cu butași de sfeclă de zahăr pentru sămînță, 2 ha cu cicoare.

In afară de aceasta, ei au înființat în acest an o școală de viță, în care au plantat 34.000 de butași de viță altoită. Asemenea suprafețe cultivate în comun cu plante tehnice, leguminoase etc. au și întovărășiții din Agîrbiciu, Curciu și Șeica Mică. O parte din veniturile realizate de pe urma valorificării produselor obținute la aceste culturi (toate culturile sînt contractate) este folosită pentru plata impozitului la terenul adus în întovărășire de fiecare membru, a asigurărilor și auto-impunerii, alta este repartizată la fondul de bază, iar restul se împarte între membri în raport cu zilele-muncă efectuate de fiecare.

Cu ajutorul veniturilor realizate de pe urma acestor ramuri ajutătoare de producție, întovărășirile își dezvoltă necontenit proprietatea obștească. Astfel, încă în acest an, întovărășiții din Axente Sever și-au procurat o mare parte din materialele necesare construirii unei clădiri administrative și a unei magazii pentru depozitarea cerealelor. De asemenea, cei din Agîrbiciu își vor construi la primăvară o magazie și vor înființa o școală de viță.

Cu tot pămîntul în întovărășire

Recoltele din ce în ce mai mari obținute de membrii acestor întovărășiri de pe urma muncii în comun au stimulat interesul țăranilor muncitori de a-și aduce în întovărășire întreaga suprafață de teren pe care o au.

Iată, de pildă, cum s-a convins țăranul muncitor Herman Andrei, membru al întovărășirii agricole din Șeica Mică, să-și aducă tot pămîntul în întovărășire. Cînd a luat ființă întovărășirea, Herman Andrei s-a înscris numai cu jumătate din terenul pe care-l posedă (el are în total 4,90 ha). Avînd pămînt și în întovărășire și în afară, el a întîmpinat greutăți deosebit de mari. Pe de o parte, potrivit hotărîrii adunării generale a întovărășiților, el trebuia să participe, în zilele stabilite, la lucru în întovărășire, iar pe de alta, trebuia să efectueze în același timp și lucrările pe pămîntul pe care nu-l adusese încă în întovărășire. Desigur că într-o astfel de situație, el nu reușea să facă toate lucrările pe pămîntul din afara întovărășirii la vremea potrivită și în condiții bune. De aceea, și producțiile erau diferite. In vreme ce de pe suprafața de 0,66 ha cultivată cu grîu în întovărășire a obținut 1.200 kg de grîu, de pe suprafața de 0,60 ha cultivată în afară a scos numai 700 kg de grîu.

După ce a văzut că de pe terenul pe care l-a avut în întovărășire a obținut la toate culturile producții aproape duble față de cele dobîndite pe terenul lucrat individual, întovărășitul Herman Andrei a intrat în întovărășire cu întreaga suprafață de teren pe care o are.

Exemplul lui Herman Andrei a fost urmat de către toți membrii întovărășirii din Șeica Mică.

Cu sprijinul S. M. T.-ului

Avînd terenul comasat în tarlale întinse, membrii întovărășirilor agricole din raionul Mediaș au posibilitatea să folosească din plin tractoarele și mașinile S.M.T., ceea ce permite efectuarea principalelor lucrări agricole în termeni optimi și în condiții agrotehnice superioare.

Convingîndu-se de avantajele muncii în comun și fiind ajutați de organele de partid, de stat și agricole, întovărășiții din aproape toate întovărășirile agricole din comunele și satele raionului Mediaș și-au îmbunătățit an de an formele de organizare a muncii, de repartizare a produselor, au creat și dezvoltat necontenit fondul obștesc, obținînd astfel însemnate succese în sporirea producției agricole și în creșterea nivelului de trai al lor.

Redăm în această pagină aspecte din activitatea de producție și organizatorică a întovărășirilor agricole din comunele Axente Sever, Agîrbiciu, Șeica Mică și Curciu din acest raion.

Un mijloc important de sporire a rodniciei pămîntului

Dacă străbați în aceste zile de toamnă tarlalele întovărășiților din Curciu, Axente Sever sau Agîrbiciu, nu se poate să nu-ți atragă atenția mulțimea de platforme de gunoi de graid, așezate în linie la marginea drumului și grija deosebită cu care întovărășiții împrăștie pe teren acest prețios îngrășămînt spre a fi încorporat sub brazdă o dată cu arătura.

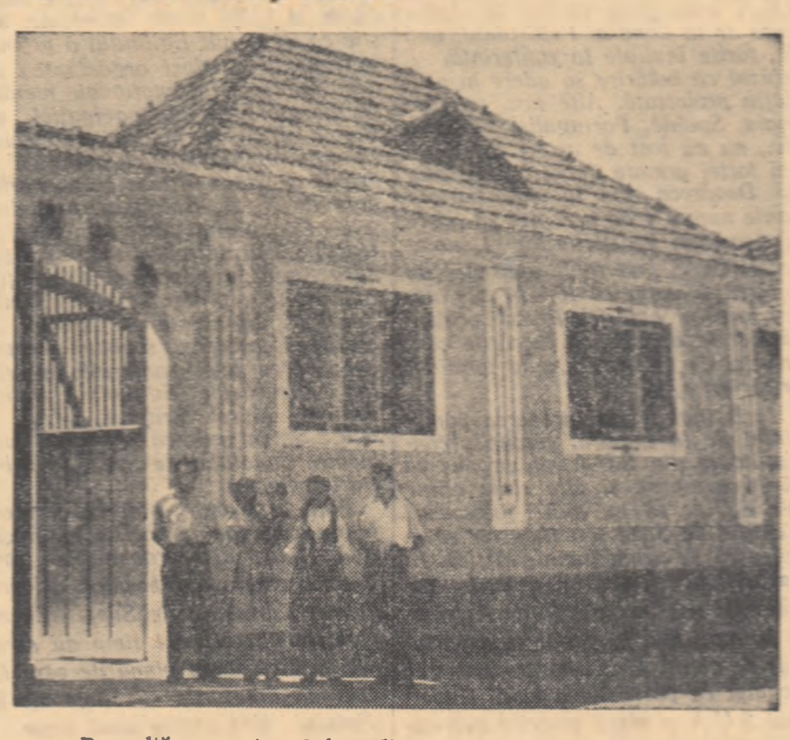
Terenul deluros, frămîntat, și nisipul pe care cormana plugului, vîrîtă mai adînc, îl scoate la suprafață, îți arată de la sine de ce membrii acestor întovărășiri acordă atîta atenție folosirii gunoiului de graid. Pămîntului sărac, de vrei să-ți dea rod bogat, trebuie să-i dai cît cere, să-l lucrezi după știință. Altfel te răsplătește cu zgîrcenie.

Pe de o parte nevoia, iar pe de alta agronomii au învățat pe întovărășiți să folosească pe scară largă acest important mijloc de sporire a rodniciei pămîntului. Punerea laolaltă a fîșiilor de teren răzlețite și munca în comun au ușurat în mare măsură aplicarea rațională a gunoiului de graid. Acum, aproape toate culturile și îndeosebi sfecla de zahăr, cartofii și griul sînt însămînțate în terenuri bine îngrășate cu gunoi. Pentru membrii celor mai multe întovărășiri agricole problema îngrășării pămîntului a devenit una din principalele lor preocupări.

Desigur că la început, ca la orice început, lucrurile n-au mers ca pe roate. Se mai găseau unii care se lăsau pe tînjală și care nu voiau să contribuie cu toate puterile la acțiunea de sporire a fertilității solului prin aplicarea acestui îngrășămînt natural. In adunările generale ale întovărășiților s-a hotărît însă ca fiecare membru al întovărășirii să transporte la cîmp o anumită cantitate de gunoi în raport cu suprafața de teren adusă în întovărășire. Așa bunăoară la întovărășirea din Axente Sever, fiecare întovărășit este obligat să transporte cîte 6 m. cubi gunoi de hectar. Cine transportă mai mult primește în plus, la împărțirea recoltei, cîte 30 kg de grîu de fiecare metru cub transportat, iar cine cară mai puțin plătește de fiecare metru cub aceeași cantitate de grîu.

In același fel se procedează la majoritatea întovărășirilor agricole din acest raion.

Un vis împlinit

De multă vreme Ana Gabor din comuna Axente Sever își dorea o casă nouă, frumoasă și încăpătoare. Visul acesta i s-a îndeplinit astăzi. Din veniturile realizate de pe urma muncii în întovărășirea agricolă ea a reușit să-și dureze o casă de toată frumusețea.

La copcitul viței

In acest an, întovărășiții din Axente Sever au înființat o școală de viță în care au plantat 34.000 de butași. Ei dau o deosebită atenție executării lucrărilor din această pepinieră care le va aduce venituri însemnate.

Evidența muncii și repartizarea veniturilor

In întovărășirile din Axente Sever, Agîrbiciu, Curciu și Șeica Mică se dă o atenție deosebită ținerii unei stricte evidențe a muncii prestate zilnic de către fiecare întovărășit. La sfîrșitul zilei de muncă, șeful de sector măsoară terenul lucrat, iar seara dă o notă secretarului întovărășirii, în care sînt înscrise lucrările executate. Acesta le calculează în zile-muncă și le trece apoi în registrul de evidență la partida fiecărei familii. La întovărășirea din Axente Sever, membrii au și carnete de muncă individuale în care, săptămînal, șefii de sectoare trec lucrările executate de fiecare întovărășit. In felul acesta, se pot urmări bine cantitatea și calitatea muncii făcute de fiecare întovărășit.

Buna organizare a muncii în comun și ținerea unei evidențe clare a lucrului efectuat de fiecare întovărășit au făcut cu putință împărțirea recoltei în raport cu suprafața de teren și cu munca depusă — așa după cum adunarea generală a întovărășiților a hotărît. Iată, de pildă, cum s-a făcut în acest an repartizarea producției la cerealele păioase la întovărășirea agricolă din Axente Sever. Pe baza recoltei medii obținute la hectar, s-a stabilit cantitatea de cereale cuvenită fiecăruia în raport cu suprafața însămînțată cu păioase. Din această cantitate, s-au reținut cotele cuvenite statului, plata pentru muncile S.M.T.-ului, sămînța petru anul viitor și cantitatea de produse (la sută) stabilită de adunarea generală pentru completarea fondului de bază. Apoi, s-au calculat fiecărui întovărășit zilele-muncă efectuate în plus sau în minus față de media de zile-muncă stabilită la un hectar, precum și cantitatea de produse pe care trebuie să o dea sau să o primească pentru gunoiul de graid transportat în cîmp. Intovărășiții care au făcut zile-muncă mai multe decît trebuia sau au cărat o cantitate de gunoi mai mare decît cea stabilită la hectar au primit, peste produsele cuvenite după suprafață, însemnate cantități de cereale, iar cei care au făcut un număr mai mic de zile-muncă și au transportat la cîmp mai puțin gunoi au trebuit să plătească.

Iată, de pildă, ce cantități de produse au primit la împărțirea recoltei de grîu din acest an întovărășiții Daniel Offner și Mihai Vețan din Axente Sever.

Daniel Offner a adus în întovărășire o suprafață de teren de 2,5 ha, din care 0,70 ha a cultivat-o cu grîu. De pe acest teren, cunoscînd că producția medie la ha a fost de 1960 kg la hectar, a rezultat o cantitate de 1372 kg de boabe. După ce i s-a reținut cota datorată statului, plata muncilor S.M.T., uiumul și contribuția la fondul de bază — în total 351 kg — i-a rămas o cantitate de 1.021 kg.

Atît i-a revenit întovărășitului Daniel Offner pentru suprafața de grîu cultivată în întovărășire. El a efectuat însă 10 zile-muncă în plus și a cărat la cîmp 10 m.c de gunoi mai mult decît cantitatea stabilită de adunarea generală în funcție de suprafața adusă în întovărășire. Pentru acest fapt, el a mai primit pe deasupra 450 kg de grîu; în total a dus acasă 1.471 kg de grîu.

Mihai Vețan a intrat în întovărășire cu 5 ha de teren, din care 1,30 ha a fost cultivat cu grîu. Avînd o suprafață mai mare, desigur că-și cantitatea reținută pentru cote, munci S.M.T. uium etc. a fost mai mare, revenindu-i pentru suprafața cultivată cu grîu 1.713 kg.

Din aceasta i s-au mai scăzut însă 300 kg drept plata pentru 4 zile-muncă neefectuate și pentru 8 m.c. de gunoi netransportat, astfel că el a dus acasă în total 1.413 kg, deci mai puțin decît Daniel Offner, care a avut o suprafață mai mică. Prin urmare întovărășiții care muncesc mai mult și mai bine sînt răsplătiți pe măsura strădulnței lor.

In același mod s-a făcut împărțirea produselor și în întovărășirile din Agîrbiciu, Șeica Mică și Curciu.

Cel de-al VIII-lea Congres al Partidului Comunist Chinez

Măreţele perspective de dezvoltare a R. P. Chineze

Documentele celui de al VIII-lea Congres al Partidului Comunist Chinez au făcut un bilanţ al succeselor obţinute de partid în ultimii 11 ani şi au trasat noile perspective de dezvoltare ale Republicii Populare Chineze.

In anul 1952, Comitetul Central al Partidului Comunist Chinez a elaborat linia generală a partidului în perioada de trecere de la capitalism la socialism. In primii 4 ani care au trecut de atunci, China a obţinut mari succese pe calea transformărilor socialiste. In iunie 1956, industria capitalistă era aproape complet transformată în industrie mixtă de stat — particulară. O transformare asemănătoare a fost înfăptuită şi în domeniul comerţului. Astfel, au fost pregătite condiţiile pentru naţionalizarea mijloacelor de producţie capitaliste, adică pentru transformarea în etapa următoare a întreprinderilor respective în întreprinderi socialiste.

In prezent, 91,7 la sută din gospodăriile ţărăneşti au intrat în cooperativele agricole de producţie.

Raportul prezentat în faţa Congresului de tov. Ciu En-lai, membru în Biroul Politic al Comitetului Central, premierul Consiliului de Stat al R. P. Chineze, s-a ocupat de perspectivele pe care cel de al doilea plan cincinal (1958—1962) le deschide în faţa poporului chinez.

In cursul celui de al doilea plan cincinal, se vor obţine succese şi mai mari în opera de industrializare a Chinei. Astfel, în 1962, producţia globală a industriei va fi de aproape 2 ori mai mare ca în 1957. Noi baze industriale vor fi create în China centrală, Mongolia Interioară, în regiunile de sud-vest, nord-vest şi în alte părţi ale uriaşei ţări. In cursul celui de al doilea plan cincinal, agricultura Chinei va fi complet colectivizată, cu excepţia unor regiuni de frontieră. In aceşti 5 ani se va extinde suprafaţa terenurilor irigate şi arabile, va spori aprovizionarea agriculturii cu îngrăşăminte chimice, se vor îmbunătăţi uneltele de producţie şi tehnica lucrării pămîntului. Astfel, se vor crea condiţii pentru ca producţia agricolă să crească în 1962 cu 35 la sută faţă de nivelul prevăzut în planul pentru 1957. Un foarte mare accent se va pune în toate regiunile Chinei pe dezvoltarea ramurilor ajutătoare (creşterea animalelor, sericultura, pescuitul, vînătoria) şi a altor ramuri anexe ale agriculturii.

Creşterea producţiei industriale şi agricole va permite o continuă ridicare a nivelului de trai material şi cultural al poporului chinez. Volumul mărfurilor de larg consum puse la dispoziţia populaţiei va creşte în 1962 cu 50 la sută faţă de 1957. China va realiza în următorii 12 ani un grandios plan de stat pentru dezvoltarea ştiinţei şi tehnicii.

In ultima parte a cuvîntării sale, tov. Ciu En-lai a subliniat eforturile Republicii Populare Chineze pentru întărirea păcii şi a colaborării între popoare.

Tov. Pîn De-huai, ministrul Apărării al R. P. Chineze şi membru al Biroului Politic al C.C. al Partidului Comunist Chinez, a rostit la Congres o amplă cuvîntare. Oratorul a trecut în revistă marile succese ale armatei populare chineze de eliberare, care a distrus armata de 8.000.000 de oameni a Gomindanului şi a eliberat întreaga ţară, cu excepţia provinciei Taiwan şi a unui mic număr de insule. „Armata populară chineză de eliberare — a spus Pîn De-huai, însufleţită de succesele Congresului, va îndeplini şi mai bine sarcina glorioasă de creare a unei armate moderne, de eliberare a insulei Taiwan şi de apărare a Patriei noastre".

Cel de al VIII-lea Congres al Partidului Comunist Chinez a fost salutat şi de delegaţi a numeroase partide comuniste şi muncitoreşti frăţeşti. Tov. Dolores Ibarruri, secretar general al Partidului Comunist din Spania, a spus că, comuniştii spanioli vor trage învăţăminte din experienţa revoluţiei chineze, din practica transformărilor socialiste din China. „Patrioţii Braziliei — a arătat reprezentantul Partidului Comunist din Brazilia — urmăresc cu uriaşă simpatie triumful revoluţiei chineze, unul din cele mai mărețe evenimente ale secolului XX".

Hoang Kuok Viet, membru al Biroului Politic al Partidului Muncii din Vietnam, a arătat că bogata experienţă a revoluţiei chineze, care reprezintă aplicarea genială a marxism-leninismului la condiţiile din China, a luminat şi mai clar calea revoluţiei vietnameze şi a constituit o contribuţie importantă la victoriile cucerite de poporul vietnamez. „Noi, comuniştii iugoslavi şi popoarele noastre — a spus în cuvîntarea sa tov. Veselinov, membru al Comitetului Central al Uniunii Comuniştilor din Iugoslavia — vom încerca o sinceră bucurie pentru orice noi succese ale Partidului Comunist Chinez, deoarece aceste succese întăresc pacea, democraţia şi socialismul în întreaga lume".

★

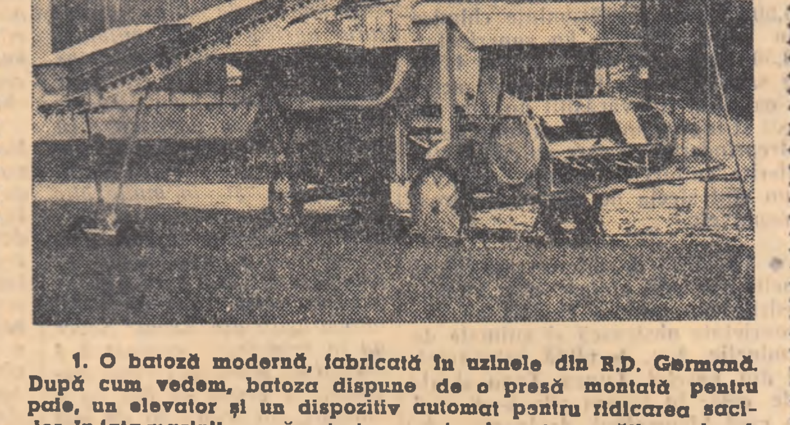
In zilele de 21, 22, 23 şi 24 septembrie au continuat lucrările Congresului al VIII-lea al Partidului Comunist Chinez. A luat cuvîntul, între alţii, Den-Tzi-huei, şeful secţiei pentru muncă la sate a C.C. al P.C. Chinez, care a vorbit despre problema alianţei dintre clasa muncitoare şi ţărănime. Congresul a mai fost salutat de reprezentanţii Partidului Popular din Iran, Partidului Muncitoresc Progresist din Canada, Partidelor Comuniste din Finlanda, Australia, din Siria şi Liban.

Lucrările Congresului continuă.

R. D. Germană

Maşini moderne pentru agricultură

An de an, industria înaintată a R.D. Germane livrează agriculturii un număr tot mai mare de maşini agricole de bună calitate.

1. O batoză modernă, fabricată în uzinele din R.D. Germană. După cum vedem, batoza dispune de o presă montată pentru paie, un elevator şi un dispozitiv automat pentru ridicarea sacilor. In faţa maşinii se zăreşte trăgătorul pentru curăţirea plevei. In caz de nevoie batozei i se poate adapta şi un dispozitiv special pentru treieratul leguminoaselor de nutreţ.

2. Tractor de tip „Maulwurf" (cîrtiţă) cu agregate pentru stropitul şi prăfuitul pomilor. La nevoie cu acest agregat se pot executa şi lucrări de întreţinere în pomicultură şi horticultură precum şi recoltatul furajelor.

Din experienţa agriculturii sovietice

Fermele se pregătesc pentru iarnă

I. VAKSMAN

Drumul de ţară şerpuieşte printre cîmpurile colhozului „Kalinin" din raionul Veskaimsk, regiunea Ulianov. De o parte şi de alta a drumului, lanurile de cereale sînt asemenea unor ziduri înalte.

Am oprit maşina lîngă o vastă tarla de porumb. Pe cîmp, în întîmpinarea noastră, înaintează lin o combină de siloz. La fiecare 5—7 minute, din dreptul ei porneşte un autocamion încărcat cu masă verde de porumb, mărunţită. Au început pregătirile pentru iernarea vitelor.

Ulianov, preşedintele colhozului, ne dă amănunte asupra a ceea ce s-a făcut pentru iernatul vitelor şi ce mai urmează să se facă.

— Vedeţi, acolo în depărtare, la stînga lanului de porumb, o şiră? Este din ierburi de fîneţe şi semănate. Deocamdată, avem puţin din acesta, dar vom avea mult mai mult. Au căzut ploi bune şi vom mai strînge o coasă de otavă. In total, vom obţine vreo opt kg din acest nutreţ grosier pentru fiecare vacă pe zi.

— După cum se ştie, dintre nutreţurile grosiere fac parte de asemenea paiele şi pleava, continuă preşedintele. Aţi băgat de seamă cît de bine sînt strînse paiele de pe cîmpurile de secară şi de grîu prin care aţi trecut? Se cunoaşte că s-a ţinut seama şi de interesele creşterii animalelor. Intr-o gospodărie bună, totul este de folos. De aceea, folosim şi paiele ca nutreţ. Noi dăm ca hrană vitelor şi borhot, iar paiele adăugate la acesta constituie, după cum spun zootehniştii, un bun component.

Colhoznicii artelului „Kalinin" se străduiesc să hrănească vitele cu nutreţuri variate nu numai în timpul verii, ci şi iarna, obţinînd frumoase realizări.

La consfătuirea de producţie a crescătorilor de animale, preşedintele colhozului a spus: „Iarna aceasta nu se va deosebi de vară, atîtea nutreţuri suculente vom avea la dispoziţie, bineînţeles dacă vom păstra porumbul cum trebuie".

De valoarea nutritivă a porumbului mulgătoarele s-au convins din experienţa ultimelor luni.

Dacă în tot anul economic trecut (care pentru sectorul creşterii animalelor începe la 1 octombrie), colhozul a obţinut cîte 1.637 litri de lapte de la fiecare vacă, anul acesta, numai în zece luni s-au şi obţinut 1.850 de litri. Chiar cele mai modeste calcule arată că colhozul va obţine anul acesta cîte 2.200 de litri. 400 litri de lapte de la fiecare vacă este un spor însemnat!

Din convorbirea cu crescătorii de animale a reieşit că sporirea producţiei de lapte s-a obţinut mai ales datorită faptului că vitele au păscut timp îndelungat pe semănăturile de porumb. Pe lîngă cele 244 ha de porumb destinat pentru siloz, colhoznicii au semănat încă 75 ha de porum pentru a fi co ca hrană vite în timpul veri

Contabilul ne-a informat că colhozul va depozita pentru iarnă ce puţin 2.500 de tone de porumb aproximativ 800 de tone de ştiul de porumb.

Fiecare cuvînt, fiecare acţiune colhoznicilor oglindeşte grija bunii gospodari, năzuinţa de a se pregăti cît mai bine pentru iernatul vitelor. Iată un alt exemp caracteristic. In gospodăria colhoz lui „Kalinin", o întindere dest de mare este ocupată de carto Este oare admisibil ca lujerii se piardă? Atît timp cît ei m sînt verzi, colhoznicii intenţione ză să-i cosească şi să-i însil

— Doar acesta este un bun n treţ — spune colhoznicul Iak Tolcianov.

In artel s-au luat măsuri ca tele să intre în iarnă îngrăşa La sfîrşitul lunii august s-a ceput să se dea ca hrană vite dovleci, care sînt cultivaţi în c hoz pe 17 hectare. Acest nut este consumat cu plăcere de va El contribuie la realizarea u spor de creştere şi la îmbunătă rea calităţii laptelui.

In privinţa secarei de toamnă, colhoz au fost multe discuţii. U erau de părere că hrănirea sup mentară a vitelor cu secară toamnă nu este avantajoasă punct de vedere economic. Zoot nistul a prezentat însă calc care au convins chiar pe cei neîncrezători.

Intr-adevăr, folosind secara toamnă pentru boabe (la o p ducţie de 10 chintale de boabe 20 de chintale de paie la hecta colhozul obţine la hectar un ve de 1.000 de ruble. Dacă se folos te însă un hectar de secară ca treţ de iarnă pentru vitele de la atunci se obţin 1.600 de unit nutritive. Dîndu-se vitelor 1.6 de unităţi nutritive, se pot obţ în plus 3.200 de litri de lapte, cărui valoare este de 4.000 de ble.

Astfel, cu creionul în mînă, calculat ce este raţional şi renta pentru gospodărie şi ce nu e rentabil.

Dacă anul trecut colhozul a ţinut de la ferma de lapte un v de 307.000 de ruble, anul acesta şi realizat peste 500.000 de ble.

In prezent, în colhoz se lucre la pregătirea încăperilor în vede iernii. Se repară grajdurile pen vite, se construieşte un nou gr de vaci pe patru rînduri pen 204 capete, se termină constru unui saivan de oi pentru 500 capete, au mai fost construite cocină, un grajd, un coteţ de sări.

— Nutreţuri, încăperi bine a najate şi o îngrijire bună — sp preşedintele colhozului — înse nă iernatul vitelor în bune co ţii.

Şedinţa conferinţei pentru examinarea şi aprobarea statutului Agenţiei internaţionale pentru energia atomică

La 21 septembrie a avut loc şedinţa plenară a conferinţei pentru examinarea şi aprobarea statutului Agenţiei internaţionale pentru energia atomică. Raportul Comitetului de coordonare a fost aprobat.

Ştiri agricole de peste hotare

■ In anii puterii populare, pe întreg teritoriul Chinei au fost valorificate pînă în prezent 2.700.000 ha de pămînturi înţelenite. Pe aceste pămînturi au fost înfiinţate 429 de gospodării de stat, cu o suprafaţă de 430.000 ha, care au fost înzestrate cu 4.000 de tractoare. Planul de 12 ani pentru dezvoltarea agriculturii prevede valorificarea a 27.000.000 ha de pămînt.

■ In Republica Populară Polonă recoltarea porumbului se desfăşoară din plin pe cele 200.000 ha cultivate cu această cultură (de două ori mai mult ca anul trecut). Pînă în anul 1960, suprafaţa cultivată cu porumb va cuprinde în Polonia 1.000.000 ha.

■ Pe ogoarele cooperativei agricole unice din Staremesto (Republica Cehoslovacă) a fost dată în exploatare de probă o nouă combină autopropulsată pentru însilozare. Combina prelucrează într-un schimb 1.000 de chintale de nutreţ verde.

■ In statele Uttar Pradesh şi Bihar din India continuă marile inundaţii. In regiunea Amzarah, care a suferit deosebit de mult în urma calamităţilor naturale, apele au distrus 150.000 de case şi au provocat pagube semănăturilor pe o suprafaţă de aproximativ 50.000 de hectare.

■ La 19 septembrie a.c., a sosit la Cairo (capitala Egiptului) o delegaţie agricolă sovietică, condusă de D. R. Rasulov, locţiitor al ministrului Agriculturii al U.R.S.S. Din delegaţie fac parte, printre alţii, miniştrii Agriculturii din R.S.S. Azerbaidjană şi R.S.S. Uzbekă.

■ Guvernul Olandei a prezentat spre examinare parlamentului proiectul de buget pe anul 1957. Bugetul prevede, pe lîngă altele, reducerea alocaţiilor pentru agricultură. In schimb, alocaţiile militare vor creşte pînă la suma de 1.800 milioane de guldeni.

Planuri sortite eşecului

Măsura perfect legală şi justificată pe care a luat-o Egiptul de a naţionaliza Compania Canalului de Suez a fost aprobată şi primită cu bucurie de popoarele lumii. Cu totul alta a fost reacţia puterilor apusene, care pînă acum deţineau controlul asupra Canalului de Suez. Presiunile şi ameninţările Angliei, Franţei şi S.U.A. împotriva Egiptului au provocat o nouă încordare în relaţiile internaţionale. Cercurile conducătoare de la Paris, Londra şi Washington s-au grăbit să elaboreze diferite planuri şi proiecte, care toate urmăresc să încalce drepturile suverane ale Egiptului.

Se ştie că primul din aceste proiecte a fost elaborat de Dulles, secretar de stat al S.U.A. Planul Dulles prevedea trecerea administrării Canalului de Suez în mîna unor puteri străine. Pentru a intimida Egiptul, Anglia şi Franţa au concentrat în acelaşi timp puternice forţe militare în imediata apropiere a acestei ţări. Guvernul egiptean a rezistat însă tuturor presiunilor şi a respins planul Dulles.

Puterile apusene n-au încetat uneltirile lor împotriva suveranităţii Egiptului. La 12 septembrie a.c., A. Eden, primul ministru al Marii Britanii, a prezentat în faţa parlamentului englez un nou plan cu privire la crearea unei „Asociaţii a statelor care folosesc Canalul de Suez". Potrivit prevederilor acestui plan, proiectata asociaţie a beneficiarilor Canalului de Suez ar coordona navigaţia pe canal, ar încasa taxele respective de la toate vasele care trec prin el. Asociaţia ar aplica toate aceste măsuri fără a consulta proprietarul legitim al Canalului de Suez, Egiptul. Deoarece este evident că Egiptul n-ar putea tolera un asemenea amestec brutal în afacerile sale interne, cercurile conducătoare din Anglia şi Franţa au ameninţat că vor folosi la nevoie forţa armelor. Pentru ziua de 19 septembrie a fost convocată la Londra o conferinţă a 18 state, care să adopte planul înfiinţării acestei asociaţii.

Caracterul arbitrar al noului plan a provocat indignare în toate ţările lumii. Planul agresiv al puterilor apusene n-a fost aprobat nici de către opinia publică din Anglia şi Franţa. Anglia, Franţa şi S.U.A. s-au găsit izolate la conferinţa de la Londra. Pakistanul, una din ţările invitate la conferinţă, a refuzat cu hotărîre să adere la asociaţia proiectată. Alte ţări, ca Japonia, Spania, Portugalia, Etiopia etc., nu au fost de acord cu folosirea forţei armate împotriva Egiptului. Deoarece din 18 state participante numai 4 au acceptat să adere la Asociaţia beneficiarilor Canalului de Suez, guvernele apusene au hotărît să amîne cu 10—14 zile luarea oricăror hotărîri. Presa occidentală scrie deschis că lucrările conferinţei de la Londra s-au terminat printr-un eşec.

Incă înainte de începerea conferinţei de la Londra, cercurile conducătoare din S.U.A. au propus ca ţările europene şi alte state aliate ale S.U.A. să nu mai folosească Canalul de Suez şi vasele lor să ocolească de acum înainte Africa. In cazul aplicării acestui proiect, itinerarul vaselor spre ţările Asiei ar fi cu mult mai lung, iar transporturile de petrol şi de alte produse s-ar scumpi cu peste 30 la sută. Guvernul S.U.A. a oferit statelor vest-europene un împrumut în valoare de 500 milioane de dolari, pentru a le acoperi cheltuielile suplimentare pe care le-ar avea.

Este limpede că acest proiect avantajează pe marii capitalişti din S.U.A. şi este foarte dezavantajos pentru Anglia, Franţa şi alte ţări europene. Aceste ţări s-ar îngloda în noi datorii faţă de S.U.A. şi economia lor ar deveni şi mai dependentă de S.U.A. Anglia, Franţa şi alte ţări ar fi nevoite să cumpere petrol din S.U.A., care costă de 4 ori mai mult decît petrolul extras de pe teritoriul ţărilor din Orientul Apropiat şi Mijlociu. Pînă şi presa conservatoare (guvernamentală) din Anglia a primit cu răceală acest plan al afaceriştilor americani.

Singura cale justă prin care se poate rezolva problema Canalului de Suez este calea tratativelor între Egipt şi toate ţările interesate. Se ştie că guvernul Egiptului a propus în repetate rînduri organizarea unei conferinţe internaţionale menită să discute problema navigaţiei pe Canal şi să ia hotărîri corespunzătoare. Opinia publică mondială a primit cu mare interes răspunsurile date de N. A. Bulganin, preşedintele Consiliului de Miniştri al U.R.S.S., la întrebările lui Kingsbury Smith, conducător al agenţiei americane „International News Service". In aceste răspunsuri, se arată că guvernul sovietic acceptă convocarea unei conferinţe a şefilor guvernelor Egiptului, Indiei, Franţei, Marei Britanii, S.U.A. şi U.R.S.S., în vederea rezolvării problemei Canalului de Suez, pe calea tratativelor.

Pînă în prezent, puterile occidentale se menţin pe poziţia lor negativă faţă de propunerile care prevăd rezolvarea paşnică a problemei Canalului de Suez. Evenimentele din ultimul timp au dovedit însă că toate planurile care ignorează drepturile suverane ale Egiptului sînt sortite unui sigur eşec.

GH. EICHNER

La sfat cu medicul

Ce sînt microbii

Badea Costache, un vechi prieten de prin părţile Buzăului îmi scria mai zilele trecute cu multă mîndrie despre roadele îmbelşugate ce le-a cules în întovărăşire în toamna aceasta. Mi-a făcut multă bucurie această veste, dar, în acelaşi timp, m-a s amărît. Pentru că scria badea Costache acolo nişte lucruri pe car tare le-am găsit nelalocul lor.

„*S-o pripăşit, dragă prietene, pe la noi* — scrie el — *un dof tor tînăr şi mult ne mai face zile fripte, cu fel de fel de scorniri ba că nu ţinem gunoiul bine, ba că nu avem closete cum scrie l cărţile lui, ba că trebuie să ne facă injecţii, cu toate că nu ne doar nimica, şi mai ştiu eu cîte. El tot vorbeşte, ne tot sîcîie, da' şi noi vulpi bătrîne, nu ne lăsăm...*"

Apăi, bade Costache, ăi fi dumneata bătrîn şi nici eu tînăr, da iată că tot de partea doctorului tînăr mă trag. Şi de acum o să vi şi eu să te sîcîi — cum zici d-ta — din cînd în cînd cu sfatul meu Doctorul cel tînăr nu e pornit cu anasîna pe sat, nu vrea răul ni mănui. El a învăţat prin şcoli carte multă şi a aflat nu numai cum să te lecuiască de boli, ci şi cum să te ferească de ele. Asta s cheamă, pe graiul medicilor, medicină preventivă. Doctorul dumi tale cel tînăr vrea să vă aibă pe toţi sănătoşi. El ştie bine de und se trage necazul bolilor. Ştie unde se cuibăresc fiinţele cele mic numite microbi, care aduc omului atîtea boli şi uneori chiar moar tea. De aceea vă ceartă pentru closete şi gunoaie, ori vă îndeamn să faceţi anumite injecţii, deşi nu vă doare nimic.

Aşa că n-ai dreptate, bade Costache!

Pentru ca să înţelegi mai bine contra căror duşmani de t mut te apără doctorul cel tînăr, îţi voi spune acum cîte ceva despr microbi.

După cum ştii, există pe pămînt atîtea vietăţi, cîte nu se p număra: unele aripate, altele umblătoare prin apă, altele împînzin pădurile, cîmpiile şi chiar ograda omului. Unele sînt mari, altel mici şi plăpînde, unele păgubitoare, altele folositoare.

Dar ceea ce nu vede şi nu ştie multă lume este că în juru nostru mai trăiesc multe alte vietăţi, pe care nu le putem vedea atît sînt de mici. Multe dintre ele aduc omenirii boli ucigătoare Aceste vietăţi se numesc **microbi**.

Microbii trăiesc pe toată faţa pămîntului, în apă şi în aer, p toate lucrurile, pe corpul omului şi chiar înăuntrul său. Pe tot c punem mîna găsim microbi. Mă vei întreba, poate, de ce atunci mi crobii, aflîndu-se peste tot, nu ucid la repezeală tot neamul omenesc Iţi voi răspunde că şi microbii sînt de mai multe feluri: unii dătă tori de boală, alţii nu se ating de sănătatea omului, iar alţii sîn chiar folositori. Pîinea ţi-o dospesc tot un fel de microbi, brînza ş iaurtul ţi le fac aşa de gustoase tot nişte microbi.

Dar cu microbii cei primejdioşi ce facem? Aşa după cum lupi nu te atacă decît dacă ei sînt mulţi şi dumneata eşti slab şi nea jutorat, tot aşa fac şi microbii noştri. Cît sînt ei de răi, tot le e fric de om, cînd acesta e puternic şi poate să se apere. Şi omul se a pără prin puterea pe care o are sîngele său de a lupta contra mi crobilor. Dar cînd un om nu se îngrijeşte, nu mănîncă bine, nu s îmbracă bine şi slăbeşte, scăzîndu-i puterile, microbii îndată îl simt se năpustesc asupra lui, pătrund în toate mădularele şi îl îmbolnă vesc.

De unde vin aceşti microbi? Unii trăiesc chiar în corpul nostru dar simţindu-i tăria, tac chitic şi pornesc la atac — aşa cum am a rătat — numai cînd ne simt slabi. Atunci se şi înmulţesc foarte re pede. Alţii, îi găsim pe lucrurile din jurul nostru, mai ales acol unde e murdărie — şi lucrul acesta trebuie să-l ţii bine minte, ia alţii îi luăm de la oamenii ori animalele bolnave.

Cred că ai înţeles din toate acestea ce mare primejdie pre zintă pentru noi aceste vietăţi mici, cu atît mai mult cu cît nu l vedem cu ochiul liber. Ele există pretutindeni şi lupta contra lo e grea. Nu învinge decît omul viguros, cu viaţă cumpătată, ce res pectă poruncile curăţeniei.

In această bătălie, sfatul medicului este de mare folos. Nu-l ocoliţi cuvîntul, căci el ştie bine de unde şi cînd vine pericolul.

In curînd, voi scrie mai pe larg aci cum ne putem apăra împo triva diverşilor microbi şi ce trebuie să facă fiecare dintre noi spre a-şi păstra sănătatea.

Dr. MIHAI ERACLIDE

Posibilităţi mari de creştere a bazei furajere în munţii Apuseni

Rezultate ale unor cercetări întreprinse de I.C.A.R. Cluj

Există un obicei la ţăranii muncitori din satele situate în regiunea munţilor Apuseni, ca, în afară de păşunile şi fîneţele naturale, să folosească, în completarea bazei furajere, şi o parte din terenul arabil. Dacă pe aceste terenuri arabile s-ar face o rotaţie justă a culturilor, în cadrul căreia să se cultive şi plante valoroase de nutreţ, această practică ar fi bună şi chiar necesară. Lucrurile nu se prezintă însă aşa. Asolamentul simplu care se practică aici este următorul: un an sau doi, terenul este cultivat cu păioase sau cu porumb, după care, timp de 1—3 ani, este lăsat ca „ogor verde".

Cantităţile de furaje produse pe „ogorul verde" în cei mai mulţi ani sînt relativ mici şi astfel terenuri întinse nu asigură ani în şir ţăranilor nici cerealele de care au nevoie şi nici cantităţile mari de furaje care să le dea putinţa de a-şi hrăni mai bine animalele.

In primul an, ogorul este ocupat între 70—100 la sută cu păiuş roşu, iarba cîmpului, iar atunci cînd, pentru cultura premergătoare ogorului verde, terenul a primit o cantitate mai mare de gunoi de grajd (30.000—40.000 kg la ha), apar trifoiul alb (Trifolim repens) şi alte plante de nutreţ din familia leguminoaselor. De cele mai multe ori, însă, iarba cîmpului ocupă ea singură 50—90 la sută din teren. In general, ogorul produce cam 1.000 kg de fîn la ha în primul an şi cam 1.500 kg în al doilea an.

I.C.A.R. Cluj, împreună cu Direcţia agricolă regională Oradea, a luat în studiu, încă din anul 1950, posibilitatea înlocuirii „ogorului verde" cu o cultură leguminoasă perenă care să aibă o mare productivitate. Cercetările au fost întreprinse pe hotarul comunei Budureasa, comună situată în partea estică a depresiunii Beiuş. Cercetătorii au constatat că solul podzol, caracteristic hotarului acestei comune, are un conţinut scăzut de humus, fără structură, textură luto-nisipoasă şi pH 5,5. Fiind deci un sol cu o fertilitate scăzută, s-a ajuns la concluzia că trebuie să i se aplice întreg complexul de măsuri agrotehnice şi în primul rînd îngrăşarea cu îngrăşăminte organice şi să fie cultivat cu leguminoase perene.

N-a fost nevoie de prea multă muncă de lămurire, pentru a-l convinge pe ţăranii muncitori despre importanţa gunoiului de grajd în ridicarea fertilităţii solului.

Mai greu le-a fost cercetătorilor I.C.A.R.-ului să-i convingă pe ţăranii muncitori din Budureasa ca în locul „ogorului verde" să introducă în cultură trifoiul roşu, trifoiul hibrid şi ghizdeiul. Cei mai mulţi dintre crescătorii de animale n-au vrut să dea ascultare sfaturilor date de cercetători, spunînd că asemenea plante de nutreţ nu cresc prin partea locului. După multe insistenţe, s-au găsit cîţiva care au introdus în cultură trifoiul roşu, ghizdeiul şi trifoiul hibrid.

Rezultatele obţinute sînt dintre cele mai bune şi dovedesc că într-adevăr aceasta este calea ce trebuie urmată pentru a se asigura în regiunea munţilor Apuseni o bază furajeră puternică pe tot timpul anului. Iată un exemplu: în toamna anului 1954, ţăranul muncitor Matei Tudose a semănat o jumătate de hectar cu grîu pe un teren îngrăşat cu 10.000 kg de gunoi de grajd şi care a fost arat la 18 cm adîncime. In primăvara următoare, în grîu el a semănat trifoi roşu. Producţia de grîu obţinută de pe această suprafaţă a fost de 1.080 kg. In vara anului 1956, de pe acelaşi teren el a obţinut cantitatea de 2.500 kg de fîn la prima coasă (deci 5.000 kg de fîn la ha), a doua recoltă de trifoi lăsînd-o pentru sămînţă.

Producţii mari de fîn la hectar au obţinut şi ţăranii muncitori Grec Pavel şi alţii care au semănat sub grîu, ca plantă protectoare, trifoi roşu.

Cultura trifoiului hibrid s-a introdus în această comună pentru prima oară anul trecut. Ţăranul muncitor Grec Ion Pavel a semănat în primăvara anului 1955, sub ovăz, ca plantă protectoare, o suprafaţă de 0,2 ha cu trifoi hibrid. Planta premergătoare a fost grîul de toamnă, care primise circa 30.000 kg de gunoi de grajd la ha. In vara anului 1955, de pe cele 0,2 ha cultivate, el a recoltat 700 kg de fîn de ovăz, iar în spre toamnă a recoltat 400 kg de fîn de trifoi hibrid, deci în total o producţie de fîn de 5.500 kg la hectar. Anul acesta, de pe aceeaşi suprafaţă de 0,2 ha, ţăranul muncitor Grec Ion Pavel a mai recoltat, numai la coasa întîi, 800 kg de fîn de trifoi, adică 4.000 kg la hectar.

Producţii importante la hectar au fost obţinute şi de pe urma cultivării ghizdeiului. Aşa, de pildă, ţăranul muncitor Teodor Matei, semănînd doi ani consecutiv această leguminoasă sub grîul de toamnă, a obţinut anual pînă la 7.500 kg de fîn la ha.

Unii ţărani muncitori au semănat în amestec trifoi cu ghizdei, obţinînd de asemenea rezultate bune. Pe locurile mai ridicate a dominat trifoiul, iar pe cele mai joase, ghizdeiul.

Şi acum, să facem un mic calcul: de pe un hectar lăsat ogor verde se obţin în medie 1.500 kg de fîn, adică circa 700 de unităţi nutritive, în timp ce de pe aceeaşi suprafaţă, dacă este cultivată cu trifoi, se pot obţine în medie 5.000 kg de fîn, adică circa 2.500 de unităţi nutritive la ha. Ceva mai mult, prin introducerea în cultură a leguminoaselor perene, se va putea ridica fertilitatea solului, deoarece această plantă de nutreţ lasă în sol mari cantităţi de azot şi materie organică. După datele de la I.C.A.R. Cluj, cultura trifoiului lasă în sol în primul an 2.683 kg de rădăcini la ha (uscate la aer), în anul al doilea, 4.674 kg de rădăcini, şi în al treilea, 4.700 kg de rădăcini la ha.

Ghizdeiul lasă în sol 1.150 kg de rădăcini la ha în primul an de vegetaţie şi 3.650 kg de rădăcini în al doilea. De asemenea, în sol mai rămîne şi cantitatea de 200 kg de azot la ha.

Aşadar, prin înlocuirea ogorului verde cu o cultură de leguminoase, se poate asigura o bază furajeră puternică şi, totodată, se ridică fertilitatea solului, ceea ce duce la sporirea recoltelor de cereale.

Cei mai mulţi ţărani muncitori din comuna Budureasa şi din alte comune din apropiere s-au convins pe deplin de aceste avantaje ale înlocuirii ogoarelor verzi cu culturi de leguminoase. Revine deci ca o sarcină pentru organele de stat şi agricole din această parte a ţării să popularizeze rezultatele cercetărilor făcute în comuna Budureasa, pentru ca un număr cît mai mare de ţărani muncitori să părăsească practica învechită nerentabilă a „ogorului verde". Aceştia trebuie convinşi să însămînţeze încă din primăvara viitoare pe suprafeţe cît mai mari plante de nutreţ leguminoase, pentru a asigura astfel cantităţi sporite de furaje de bună calitate. In acest scop, ei vor trebui îndrumaţi să-şi asigure de pe acum sămînţa necesară, să gunoiască şi să lucreze cît mai bine terenul pe care vor însămînţa în primăvară, sub plante protectoare, trifoiul sau ghizdeiul.

Ing. I. RASMERIŢA
I.C.A.R.-Cluj

„Agricultura Nouă", organ al Ministerului Agriculturii şi al Ministerului Gospodăriilor Agricole de Stat. Apare bisăptămînal. Redacţia şi Administraţia Piaţa Scînteii Nr. 1 Bucureşti. Telefon 780.10. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I.V. Stali